

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

TECHNOLOGICAL LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING THE
OPERATION OF THE STUDENT SUPPORT SYSTEM IN SCHOOLS UNDER THE
ADMINISTRATION OF SPECIAL EDUCATION BUREAU, GROUP 6

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Education Degree
in Educational Administration

May 2025

Copyright 2025 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

ของ ณัฏฐชัย มาตา

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปณตนันท์ เกียรประภากุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรรณกร พรประเสริฐ)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชระ จตุพร)

..... คณบดีวิทยาลัยการศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. รักษิต สุทธิพงษ์)

- เรื่อง:** ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
- ผู้ศึกษาค้นคว้า:** ณัฏฐชัย มาตา, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยพะเยา,
2567
- อาจารย์ที่ปรึกษา:** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรณกร พรประเสริฐ
- คำสำคัญ:** ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ และ 4) สร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 จำนวน 265 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมากกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหารมีความสัมพันธ์สูงสุด ซึ่งพบว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา 3 ด้าน สามารถนำมาพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร, ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี และด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีร้อยละความสำเร็จ เท่ากับ 78.30

Title: TECHNOLOGICAL LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING THE OPERATION OF THE STUDENT SUPPORT SYSTEM IN SCHOOLS UNDER THE ADMINISTRATION OF SPECIAL EDUCATION BUREAU, GROUP 6

Author: Nuttachai Mata, Independent Study: M.Ed. (Educational Administration), University of Phayao, 2024

Advisor: Assistant Professor Wannakorn Phornprasert , Ph.D.

Keywords: Technological Leadership, Student Support System

ABSTRACT

The objectives of this study were to: 1) examine the technological leadership of school administrators. 2) investigate the implementation of the student support system. 3) analyze the relationship between the technological leadership of school administrators and the implementation of the student support system and develop a predictive model of technological leadership affecting the implementation of the student support system. The sample consisted of 265 teachers from schools under the Office of Special Education Administration, Group 6. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis. The findings indicated that: 1) the overall level of technological leadership among school administrators was high, with the highest mean score in the dimension of leadership and technological vision. 2) the overall level of student support system implementation was high, with the highest mean score in the dimension of understanding students individually. 3) technological leadership of school administrators had a very high positive correlation with the implementation of the student support system, with statistical significance at the .01 level. The highest correlation was found in the dimension of using technology in administration; and 4) three dimensions of technological leadership, use of technology in administration, leadership and technological vision, and use of technology in assessment and evaluation significantly predicted the implementation of the student support system at the .01 level, with a predictive power of 78.30%.

กิตติกรรมประกาศ

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยพะเยา และคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ที่หลากหลาย และมีประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณ ผศ.ดร.วรรณกร พรประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ พร้อมทั้งตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข จนทำให้ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้ให้การอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และได้ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องจนมีความถูกต้อง และสมบูรณ์

ขอขอบคุณ ประธานเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษากลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ที่ได้เมตตาเป็นพื้นที่ศึกษาอำนวยความสะดวก และให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน จนทำให้การศึกษานี้สามารถดำเนินการผ่านพ้นไปด้วยดี

ขอระลึกถึงคุณพระศรีรัตนตรัย คุณบิดามารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทั้งหลายที่ได้มีส่วนทำให้ข้าพเจ้าเกิดสติปัญญา มีความรู้ ความสามารถ มีความมานะ พยายามมีความอดทนต่ออุปสรรคต่าง ๆ นานาในการศึกษาครั้งนี้ จนทำให้กระบวนการเรียนรู้และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ณัฏฐชัย มาตา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ.....	12
ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี.....	15
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	32
ข้อมูลเฉพาะของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	53

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	57
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	62
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6	63
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6	70
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6	76
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)	78
บทที่ 5 บทสรุป	80
สรุปผลการวิจัย	80
อภิปรายผลการวิจัย	83
ข้อเสนอแนะ	90
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	92
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	93

บรรณานุกรม.....	101
ประวัติผู้วิจัย.....	109

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร	22
ตาราง 2 ตารางแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน (n=265)	62
ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษาของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 โดยภาพรวม	63
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านความเป็นผู้นำและ วิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี	64
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านความรู้เทคโนโลยีใน การเรียนการสอน	65
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการใช้เทคโนโลยีใน การวัดผลและประเมินผล	66
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านความรู้ทางสังคม กฎหมาย จริยธรรม	67
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการใช้เทคโนโลยีใน การบริหาร	69
ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษกลุ่ม 6 โดยภาพรวม	70

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล....	71
ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการคัดกรองนักเรียน	72
ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	73
ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการป้องกันและแก้ไข	74
ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการส่งต่อ	75
ตาราง 16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษา พิเศษ กลุ่ม 6.....	76
ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหารสถานศึกษา และตัวแปรประสิทธิผลของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์.....	77
ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ Multicollinearity	78
ตาราง 19 แสดงอำนาจพยากรณ์ของตัวแปรพยากรณ์ และคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด จาก ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6	78
ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Coefficient) แบบวิธี Stepwise เพื่อหาความสามารถในการพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัด สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6.....	79

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1	กรอบแนวคิดการวิจัยภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา.....	53
-------	--	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตและการทำงาน รัฐบาลจึงต้องพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการและการบริหารงานผ่านระบบดิจิทัลเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ในแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570 ได้กำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของบุคลากรภาครัฐไว้อย่างชัดเจน มาตรา 12 (6) กล่าวถึงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรภาครัฐให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานและการให้บริการผ่านระบบดิจิทัล ขณะที่มาตรา 7 (4) เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเพิ่มทักษะดิจิทัลของบุคลากรภาครัฐเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล, 2566)

ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการตามภารกิจหลักของยุทธศาสตร์ชาติ โดยได้วางแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 – 2580) ฉบับปรับปรุง ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของคนตลอดช่วงชีวิตใน 11 ประเด็น โดยในประเด็นที่ 6 เป็นการมุ่งเน้นการขับเคลื่อนการพัฒนากระบวนการด้วยนวัตกรรมและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นกลไกหลักในการดำเนินงาน อันได้แก่ การดำเนินการด้านการแปลงกระบวนการสู่ระบบดิจิทัล (Digitalize Process) การเชื่อมโยงและแบ่งปันข้อมูล (Sharing Data) และการส่งเสริมความร่วมมือบูรณาการกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567)

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ได้ให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานราชการอย่างมาก โดยมีการสนับสนุนการพัฒนาระบบราชการและงานของรัฐให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ การศึกษาการพัฒนาระบบราชการในรูปแบบเดิมเพื่อให้ก้าวไปสู่รูปแบบใหม่มีความสำคัญมาก มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบราชการในรูปแบบดิจิทัลเป็นฐานข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ คาดการณ์ เสนอแนะนโยบาย และการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ การขับเคลื่อนการให้บริการภาครัฐกิจและภาคประชาชนด้วยระบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ จะช่วยให้การบริหารระบบราชการมีประสิทธิภาพและสมรรถนะสูง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2563)

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพของเด็กนักเรียน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ซึ่งกำหนดให้มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาค่เด็กนักเรียนอาจประสบ เช่น การถูกทอดทิ้ง การถูกรุ้กระทำรุนแรง หรือการถูกล่วงละเมิด ระบบนี้ยังเน้นการส่งเสริมการพัฒนาเด็กในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและสนับสนุนการเติบโตของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ ระบบนี้ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถให้ความช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน และองค์กรต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การดูแลและคุ้มครองเด็กเป็นไปอย่างครอบคลุมและยั่งยืน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเด็กนักเรียนอย่างมีคุณภาพ (พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก, 2546)

โดยจากผลการวิจัยของ Fullan (2013); Bransford, Brown, & Cocking (2000) พบว่า หากต้องการแก้ไขปัญหาที่เกิ่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา ทำให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจะสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ผู้นำทางเทคโนโลยีสามารถส่งเสริมการใช้เครื่องมือดิจิทัลที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างนักเรียน ครู และผู้ปกครองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน รวมถึงการระบุปัญหาหรืออุปสรรคของนักเรียน เพื่อสร้างระบบติดตามและวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเรียนรู้ เป็นต้น นอกจากนี้ ภาวะผู้นำที่สามารถใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการยังเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากเทคโนโลยีสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจะสามารถส่งเสริมและบูรณาการเทคโนโลยีในการศึกษา ติดตามพฤติกรรมและพัฒนาการของนักเรียนอย่างแม่นยำและรวดเร็ว (อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช, 2560) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การวางแผนและสนับสนุนการใช้สื่อเทคโนโลยี การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนา และการพัฒนาบุคลากรล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพ ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างระบบการศึกษาและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงสุด (บรรจบ บุญจันทร์, 2554)

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประจำ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ซึ่งปฏิบัติตามรูปแบบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การ

ส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียน แต่จากรายงานผลการดำเนินงานชี้ให้เห็นว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยปัญหาหลักเกิดจากหลายปัจจัย เช่น การส่งเอกสารล่าช้า การประมวลผลที่ต้องใช้เวลานาน การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้และทักษะในเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การขาดงบประมาณสนับสนุน การไม่มีการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง และการขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2563)

ในส่วนของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษได้ผลักดันนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยหนึ่งในนโยบายและจุดเน้นสำคัญ กล่าวคือ การลดภาระครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียน ทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งด้านโอกาส ความเท่าเทียม และคุณภาพ นโยบายนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะและสมรรถภาพของครูผ่านการใช้เทคโนโลยี รวมถึงการลดภาระงานที่ไม่จำเป็น เพื่อให้ครูสามารถมุ่งเน้นการสอนและการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ งานวิจัยยังสำรวจความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนนโยบาย "จับมือไว้ แล้วไปด้วยกัน" ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้การศึกษาของประเทศไทยมีคุณภาพและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผลการศึกษาจากงานวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนานโยบายและแนวทางการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศให้ก้าวหน้าและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและโลกอนาคตในการบริหารจัดการของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ เช่น ระบบสารสนเทศด้านการศึกษาพิเศษและการศึกษา สงเคราะห์ (SET), ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Caper) และระบบ E-School เป็นต้น และได้ทำการขยายผลสู่โรงเรียนในสังกัด จัดตั้งโรงเรียนต้นแบบและคณะดำเนินงานเผยแพร่ระบบบริหารภายในที่ช่วยลดภาระงาน ลดเอกสาร ปรับเป็นการดำเนินงานผ่านระบบออนไลน์ สามารถประเมินผลและนิเทศ ติดตาม การดำเนินงานได้สะดวก รวดเร็ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กพิการและผู้ด้อยโอกาสส่วนใหญ่ของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษมีลักษณะเป็นโรงเรียนประจำ มีการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามองค์ประกอบ 5 ด้านของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีกระบวนการดำเนินงานดูแลและช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเริ่มตั้งแต่การวางแผนการดำเนินงาน กำหนดเป้าหมาย ลำดับความสำคัญ กำหนดกิจกรรมหรือโครงการ กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน และมอบหมายหน้าที่การดำเนินการตามแผนการดำเนินงาน การนิเทศกำกับติดตามและการประเมินผลสถานศึกษา เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างรวดเร็วและสามารถติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานให้เป็นปกติ

จึงมีการปรับประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเข้ามาเป็นตัวช่วย ในการนี้ผู้บริหารต้องมีบทบาทสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและความเชื่อมั่นให้กับบุคลากรในองค์กร เพื่อให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิผล รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2566)

จากเหตุผลข้างต้น จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนั้น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารในกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ

คำถามการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อยู่ในระดับใด
2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อยู่ในระดับใด
3. ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 มีความสัมพันธ์กันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
2. เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

สมมติฐานการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

2. ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อย่างน้อย 1 ด้านที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 มีขอบเขตด้านเนื้อหา จากการสังเคราะห์ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและคัดเลือกโดยพิจารณาจากค่าความถี่เท่ากับหรือมากกว่า 50% (≥ 8 ครั้ง) จึงได้จำแนกเนื้อหา ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ประกอบด้วย
 - 1.1 ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี
 - 1.2 ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
 - 1.3 ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล
 - 1.4 ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี
 - 1.5 ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร
2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย
 - 2.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
 - 2.2 การคัดกรองนักเรียน
 - 2.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
 - 2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา
 - 2.5 การส่งต่อ

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 จำนวน 14 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 881 คน ข้อมูล ณ วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ.2566
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (1970)

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 265 คน (Krejcie & Morgan, 1970) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยผู้วิจัยใช้จำนวนโรงเรียนทั้ง 14 โรงเรียน

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ด้านตัวแปรอิสระ ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ได้แก่
 - 1.1 ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี
 - 1.2 ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
 - 1.3 ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล
 - 1.4 ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี
 - 1.5 ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร
2. ด้านตัวแปรตาม ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่
 - 2.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
 - 2.2 การคัดกรองนักเรียน
 - 2.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
 - 2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา
 - 2.5 การส่งต่อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารองค์กร เพื่อปรับเปลี่ยนคุณลักษณะของบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจะต้องมีวิสัยทัศน์ สมรรถนะในการใช้และเรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถบูรณาการเทคโนโลยีกับการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวัดได้จาก 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่สามารถคาดการณ์และเตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยีจะมองเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เริ่มตั้งแต่ การเรียนการสอน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การวางแผนดำเนินงานและการส่งเสริม สนับสนุน ให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารต้องมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและสามารถนำมาใช้ในงานกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ข้อมูล การตรวจสอบ รวมถึงการใช้แอปพลิเคชันหรือเกมเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการใช้เทคโนโลยีในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะของรายวิชาและบริบทของผู้เรียน โดยเฉพาะการสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้และเครื่องมือดิจิทัล เช่น DLTV, DLIT และ Search Engine เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการสอนและพัฒนาทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีควรประสานงาน ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ และใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

1.3 ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาระบบการประเมินผล ทั้งในด้านการบริหารจัดการและการดำเนินงานในสถานศึกษา โดยผู้บริหารสนับสนุนในการใช้เทคโนโลยีเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ และแปลผล เพื่อวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในสถานศึกษา ผู้บริหารต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนใช้ในการบริหารจัดการห้องเรียนอย่างมีระบบ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสามารถนำข้อมูลจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาระบบบริหารภายในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

1.4 ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารและส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้เทคโนโลยีได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ผู้บริหารต้องสนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียม สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี และส่งเสริมการใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและจริยธรรมรวมถึงส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรมและปลอดภัย ด้วยการให้ความรู้และการสนับสนุนในด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องและมีความรับผิดชอบ

1.5 ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย การสนับสนุนบุคลากรในด้านการศึกษาและการพัฒนางาน พัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยี เป็นต้นแบบและผลักดันให้เกิดการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องมีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการ บูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การนิเทศ

การประเมิน และการพัฒนางาน ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและการบริหารงานเป็นกิจวัตรประจำวัน และสนับสนุนให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา

2. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูประจำชั้นทำงานร่วมกับผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อดูแลนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากการทำความรู้จักนักเรียนแต่ละคน การคัดกรองนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ การส่งเสริมพัฒนาการ การป้องกันปัญหา การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปกครองมั่นใจว่านักเรียนจะได้รับการดูแลที่เหมาะสมและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และทักษะในการเผชิญกับปัญหา และแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง กระบวนการที่ครูที่ปรึกษาร่วมกับครูผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษา ดำเนินการเก็บข้อมูลสำคัญของนักเรียนแต่ละคน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และพฤติกรรม โดยครูที่ปรึกษาจะทำการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน พูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และเยี่ยมบ้านนักเรียน นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองและครูผู้สอนในวิชาต่าง ๆ ข้อมูลที่รวบรวมได้จะถูกนำมาใช้วิเคราะห์เพื่อการคัดกรอง ส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียน กระบวนการนี้จะดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบในทุกปีการศึกษา เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนจะได้รับการดูแลที่เหมาะสมและได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

2.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูที่ปรึกษาและครูผู้สอนร่วมมือกับผู้บริหารสถานศึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้เครื่องมือและแบบประเมินต่าง ๆ เช่น แบบประเมิน SDQ ระเบียบวินัย และแบบประเมิน EQ ข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาใช้ในการจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ หลังจากจัดกลุ่มแล้ว ครูจะดำเนินการจัดทำแผนช่วยเหลือและสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนแต่ละกลุ่ม นอกจากนี้ ยังมีการตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาและดูแลนักเรียนตามผลการคัดกรอง โดยครูที่ปรึกษาจะเก็บรักษาข้อมูลเหล่านี้เป็นความลับและทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อการคัดกรองและการช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชนดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนนักเรียนทุกกลุ่ม ครูประจำชั้นจัดกิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมเยี่ยมบ้าน และการประชุมผู้ปกครอง เพื่อสร้างความเข้าใจและส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนตามศักยภาพ นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมเสริมทักษะการดำรงชีวิต โดยครูจะใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายในการดำเนินกิจกรรมเหล่านี้ เพื่อตอบสนองต่อพฤติกรรมและความต้องการของนักเรียน โดยมีการ

ติดตามผล นิเทศ และประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนจะพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ และเป็นไปตามนโยบายของสถานศึกษา

2.4 การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาร่วมมือกันดำเนินการ โดยครูที่ปรึกษาทำหน้าที่ติดตามดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาอย่างใกล้ชิด มีการตรวจหาสารเสพติดในนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง รวมถึงการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนและจัดหาแหล่งทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ครูยังจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและทักษะชีวิตให้นักเรียน เพื่อให้พวกเขา รู้เท่าทันต่อภัยต่าง ๆ ในสังคม และสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม หากนักเรียนยังคงมีปัญหา ครูที่ปรึกษาจะประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างเต็มที่และตรงจุด

2.5 การส่งต่อนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่ครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาร่วมมือกัน ผู้บริหาร ครูผู้สอนเริ่มต้นโดยการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา หากครูที่ปรึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาก็จะส่งต่อนักเรียนไปยังครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครอง เพื่อรับการช่วยเหลือเพิ่มเติม ในกรณีที่ปัญหายังคงไม่สามารถแก้ไขได้ สถานศึกษาจะส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ ครูที่ปรึกษามีหน้าที่ชี้แจงเหตุผลในการส่งต่อนักเรียนให้กับนักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจ พร้อมทั้งบันทึกและรายงานผลการส่งต่ออย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ครูที่ปรึกษายังส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษไปยังหน่วยงานหรือบุคคลที่สามารถส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

3. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ หมายถึง โรงเรียนที่รับเด็กที่อยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก หรือเด็กด้อยโอกาส 10 ประเภท เป็นโรงเรียนของรัฐบาลประเภทพิเศษแบบอยู่ประจำกินนอน ให้การสงเคราะห์เครื่องนุ่งห่ม เครื่องเขียนแบบเรียน และค่าอาหารรายปี จำนวน 52 โรงเรียน

4. สถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 หมายถึง โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์หรือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ในภาคเหนือ จำนวน 14 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จิตต์อารี ในพระอุปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 21 จังหวัดแม่ฮ่องสอน, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 22 จังหวัดแม่ฮ่องสอน, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 24 จังหวัดพะเยา, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 25 จังหวัดแพร่, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 26 จังหวัดลำพูน, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 30 จังหวัดเชียงใหม่, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 34 จังหวัดแม่ฮ่องสอน, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 56 จังหวัดน่าน, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 59 จังหวัดแม่ฮ่องสอน, โรงเรียน

ราชประชานุเคราะห์ 60 จังหวัดเชียงใหม่, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 61 จังหวัดเชียงใหม่ และ
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 62 จังหวัดเชียงราย

5. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 สังกัด
สำนักงานการบริหารการศึกษาพิเศษ

6. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการ พนักงานราชการ ที่ปฏิบัติงานด้านการสอนสถานศึกษา
สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและ
พัฒนาการดำเนินการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ได้แนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมผู้บริหาร
สถานศึกษาให้มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
 - 1.1 ความหมายของภาวะผู้นำ
 - 1.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำ
 - 1.3 ลักษณะของภาวะผู้นำ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี
 - 2.1 ความหมายของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี
 - 2.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี
 - 2.3 องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.1 ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.2 ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.3 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. ข้อมูลเฉพาะของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
 - 4.1 ความเป็นมาของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์
 - 4.2 หลักการและวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาสงเคราะห์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ
6. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

ความหมายของภาวะผู้นำ

นักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำเสนอ ดังนี้

มุนาติยา วาบา (2560) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ หมายถึง ผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้สึกผิดชอบสิ่งใดควรไม่ควรและมีความสามารถในการชักจูง โนมน้าวให้ผู้อื่นปฏิบัติตามในสิ่งที่ตนต้องการด้วยความปรารถนาดี ด้วยความเต็มใจ และศรัทธาเชื่อถือ

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการนำหรือพฤติกรรมการเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมกลุ่ม เป็นการผสมผสานคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้นำที่ช่วยสามารถจูงใจบุคคลอื่นให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เป็นการใช้อำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือการมีอิทธิพลต่อกลุ่มที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มทำตามที่ต้องการ เป็นสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตามซึ่งผู้นำใช้อิทธิพลต่อพฤติกรรมของกลุ่ม และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย

มันนา วังถนอมศักดิ์ (2561) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการภายในกลุ่ม ซึ่งต้องอาศัยอิทธิพลในการสร้างความเปลี่ยนแปลง สามารถชี้นำกระตุ้นโนมน้าว สร้างแรงจูงใจให้บุคคลที่เป็นผู้ตามเกิดการยอมรับเชื่อถือและปฏิบัติตามเพื่อนำไปสู่การทำงานที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

อุมาวดี วัฒนะนุกุล (2560) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ หมายถึง พลังหรืออำนาจแฝงในตัวบุคคลที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่สื่อความหมายให้บุคคลหรือบุคคลต่าง ๆ ได้รับรู้ถึงศักยภาพของตนเองและสามารถโนมน้าวใจให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นเกิดความเคารพ ศรัทธาเชื่อมั่น และยกย่องจนเกิดเป็นอิทธิพลที่สามารถชักจูงใจให้เกิดการยอมรับที่จะปฏิบัติตามและร่วมมือในการปฏิบัติงาน

วรัญญา ทิวาวัช (2558) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาหรือได้รับการคัดเลือกให้เป็นหัวหน้าในการตัดสินใจเป็นศูนย์กลาง โดยมีอิทธิพลและความสามารถในการจูงใจคน เป็นผู้กำหนดเป้าหมาย ประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาท เพื่อให้ผู้อื่นปรารถนาที่จะปฏิบัติตาม และขณะเดียวกันก็สามารถทำให้สมาชิกภายในกลุ่มปฏิบัติงานร่วมกันโดยใช้อิทธิพลในความสัมพันธ์ และความสามัคคี

นริศรา ปันบุญ (2559) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ หมายถึง การใช้อิทธิพลอำนาจของตนต่อผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาให้ยินยอมในการปฏิบัติงานตามขั้นตอนขององค์กร โดยการชักจูง โนมน้าวจิตใจในสถานการณ์ต่างๆเพื่อให้เกิดความร่วมมือ ประสานงานในการทุ่มเทกำลังความรู้ ความสามารถ ความคิดในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

สรุปได้ว่า ความหมายของภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลใช้ในการชักจูงหรือโน้มน้าวผู้อื่นให้ปฏิบัติตาม ด้วยการใช้คุณธรรม จริยธรรม และอำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมถึงการใช้ศักยภาพภายในตนเองเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาในกลุ่มบุคคล นำไปสู่การยอมรับและความร่วมมือกันในการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในองค์กร โดยกระบวนการนี้อาศัยการสร้างแรงจูงใจและความสัมพันธ์ที่ระหว่างผู้นำกับผู้ตาม เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มที่

ความสำคัญของภาวะผู้นำ

นักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของภาวะผู้นำไว้ ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำเสนอ ดังนี้

ขอพี ราเชะ (2560) ได้อธิบายความสำคัญของภาวะผู้นำ หมายถึง ความจำเป็นสำหรับผู้บริหารทุกระดับซึ่งจะต้องปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น โดยเพื่อนร่วมงานมีความเต็มใจ พึงพอใจและในขณะเดียวกัน ก็ได้ผลงานที่มีความถูกต้อง ในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญและนำความสำเร็จ ความมีปณิธิภาพและประสิทธิผลมาสู่โรงเรียน

อัมภา ไทยจันทศิลป์ (2557) ได้อธิบายความสำคัญของภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการเชิงบริหารทุกระบบ ทุกงานซึ่งเป็นการเสริมสร้างศักยภาพของผู้นำให้เต็มความสามารถ ให้เกิดพลังอิทธิพล ในการครองใจผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ให้ร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติ ทั้งยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้นำเกิดบารมี ได้ความเชื่อมั่น ความนับถือ กำลังใจ ความอบอุ่น ในการร่วมทีมหรือกลุ่มดำเนินกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

อาชีวะ ยีหะมะ (2560) ได้อธิบายความสำคัญของภาวะผู้นำ หมายถึง ปัจจัยที่มีความสำคัญในการบริหารจัดการองค์กรให้มีการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงตลอดจนการประคองเพื่อความอยู่รอดและแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้องค์กรสามารถมีความเจริญเติบโตก้าวหน้าและประสบความสำเร็จ

สมบุรณ์ สุขสำราญ (2564) ได้อธิบายความสำคัญของภาวะผู้นำ หมายถึง บริหารงานใด ๆ จะเกิดประสิทธิผลได้ผู้บริหารจะต้องใช้ภาวะผู้นำกระจายความรับผิดชอบอย่างเป็นธรรมไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชาในหน่วยงานของตน ในองค์การผู้บริหารหรือผู้นำจะนำพาองค์กรไปสู่การมีเป้าหมายที่วางไว้ขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของผู้บริหาร ผู้นำนั้นซึ่งเป็นการดำเนินกิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในสังคมเกิดจากการที่สมาชิกคนใดคนหนึ่งมีอิทธิพลหรืออำนาจที่มีอยู่จูงใจให้สมาชิกภายในกลุ่มคล้อยตาม เพื่อปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายสมาชิกของกลุ่มจะทำงานสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้นำกลุ่มที่จะทำให้สมาชิกซึ่งเป็นผู้ตามเกิดความศรัทธายอมรับและพร้อมที่จะร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จได้

ภาณุมาศ สุขไมตรี (2557) ได้อธิบายความสำคัญของภาวะผู้นำ หมายถึง 1) ต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้อย่างชาญฉลาด มีความชำนาญที่จะหลีกเลี่ยงความผิดพลาด และต้องมีความ

น่าเชื่อถือ 2) ต้องเป็นผู้นำที่มีความมั่นใจในตนเอง ศรัทธาต่อตนเอง ต่องาน และต่อหน้าที่ 3) ต้องมีความพยายามอย่างยิ่งในการดำเนินงาน มองปัญหาและอุปสรรคเป็นโอกาส มีความเพียรพยายามจนบรรลุความสำเร็จ 4) ต้องมีแรงจูงใจไม่หยุดนิ่งมีไฟแห่งความทะเยอทะยาน มีความมุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียร นำพาตนเองและองค์กรไปสู่ความสำเร็จให้จงได้ 5) ต้องมีความมานะอดทนต่อความยากลำบากและทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้ร่วมงาน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างบรรยากาศทำให้เพื่อนร่วมงานรู้สึกพึงพอใจในการทำงาน มีการพัฒนาตนเองให้สามารถเป็นที่ยอมรับและมีความเชื่อมั่นจากผู้ใต้บังคับบัญชา มีการตัดสินใจอย่างชาญฉลาดและมั่นใจ เพื่อให้สามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ

ลักษณะของภาวะผู้นำ

ภานุมาศ สุขไมตรี (2557) ได้อธิบายลักษณะของภาวะผู้นำ ได้แก่ 1) ด้านศักยภาพ ต้องมีศักยภาพในการทำงานสูง 2) ด้านการประสบผลสำเร็จ ต้องมีผลงานเชิงประจักษ์ มีความสำเร็จในการดำเนินการงานเป็นอย่างดี 3) ด้านความรับผิดชอบ ต้องมีความรับผิดชอบสูง ย่อมจะเป็นที่มาของผู้นำได้ดี 4) ด้านการมีส่วนร่วม ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกด้านกับองค์กรหรือกลุ่มบุคคล 5) ด้านสถานภาพ ผู้ที่จะเป็นผู้นำต่อผู้อื่นได้นั้นจะต้องมีสถานภาพที่มั่นคงและน่าเชื่อถือ

จิรภัฏฐ์ ฉัตรเบญจนนท์ (2558) ได้อธิบายลักษณะของภาวะผู้นำ ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย กล่าวคือผู้นำจะต้องมีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์มีความสง่างาม ไม่มีโรคภัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเป็นผู้นำ 2) ด้านบุคลิกภาพ ผู้นำจะต้องมีบุคลิกภาพที่ดีในการแต่งกายมีการวางตัวที่ดีในการดำเนินชีวิตในการปฏิบัติหน้าที่และในสังคมอย่างถูกต้องเหมาะสมและถูกกาลเทศะ 3) ด้านคุณธรรม ผู้นำจะต้องมีจิตใจที่มีคุณธรรม เป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป และคอยควบคุมการใช้ปัญญาให้เป็นไปในทางที่ถูกที่ควร 4) ด้านปัญญา ผู้นำต้องมีความรู้ที่ชัดเจน สามารถมีกระบวนการคิดในขั้นสูง สามารถนำความคิดนั้นมาปรับใช้ ในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ 5) ด้านสังคม ผู้นำจะต้องมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม มีจิตสาธารณะช่วยเหลือสังคมและต้องมีฐานะทางสังคมที่เหมาะสมกับ ระดับตำแหน่งของตนเองรวมทั้งมีภูมิหลังที่ดีเป็นที่ยอมรับของสังคม

จิระศักดิ์ ชุมภู (2564) ได้อธิบายลักษณะของภาวะผู้นำ ได้แก่ ผู้นำต้องมีความกระฉับกระเฉง ความเพียร ความกล้าในการตัดสินใจและความเชื่อมั่นในตนเองสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้นำมีระดับสัมพันธ์กับกลุ่มต่าง ๆ ได้อย่างดีและเหมาะสม ได้รับการยอมรับจากสังคมทั่วไป คุณลักษณะของผู้นำที่ได้เสนอมานี้ข้างต้นนี้เป็นคุณสมบัติที่ผู้นำทุกคนพึงมีแต่จะมีเท่าเทียมกันหรือไม่ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล สถานการณ์สิ่งแวดล้อมและลักษณะของกลุ่มสมาชิกการที่ผู้นำมีคุณสมบัติตามที่กล่าวมาแล้วย่อมมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเป็นผู้นำและมีภาวะผู้นำเป็นที่ยอมรับจากบุคคลอื่นได้เป็นอย่างดีตลอดจนสามารถบริหารงานภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ลักษณะของภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้นำควรมีเพื่อบริหารองค์กรหรือกลุ่มบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำที่มีคุณภาพจำเป็นต้องมีศักยภาพสูงในการทำงาน และสามารถแสดงความสำเร็จที่ชัดเจนมีความรับผิดชอบสร้างความไว้วางใจในตัวผู้นำมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมคุณธรรมในจิตใจ มีความกระฉับกระเฉง ความเพียร ความกล้าในการตัดสินใจและ ความเชื่อมั่นในตนเองซึ่งทั้งหมดนี้ไม่เพียงช่วยให้ผู้นำประสบความสำเร็จและได้รับการยอมรับแต่ยังส่งผลให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี

ความหมายของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี

อดิศักดิ์ ดงสิงห์ (2560) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่จะต้องบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับคุณสมบัติของการนำอย่างมีอิทธิพลตลอดจนการปรับเปลี่ยนคุณลักษณะของบุคลากรในองค์กรเพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีและเกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน

นิศาชล บำรุงภักดี (2563) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารผู้บริหารสถานศึกษา การมีวิสัยทัศน์ สมรรถนะ สามารถใช้เทคโนโลยี เรียนรู้เทคโนโลยีได้อย่างต่อเนื่อง มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และรู้จักนำความรู้ความรู้อ่านั้นไปบูรณาการกับการจัดการศึกษาและบริหารการศึกษาให้เป็นหนึ่งเดียวอย่างมีความหมายบนพื้นฐานของทฤษฎี ตลอดจนใช้อิทธิพล อำนาจและจูงใจให้ครูนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักเห็นประโยชน์ ของการนำเทคโนโลยีไปบูรณาการในการจัดการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ

สุทิน ดาหอม (2563) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง ลักษณะของผู้นำที่สามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้เทคโนโลยีได้อย่างต่อเนื่อง และรู้จักนำความรู้ด้านเทคโนโลยีไปบูรณาการทั้งการบริหารจัดการองค์การและงานต่าง ๆ ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนใช้อิทธิพล อำนาจ และจูงใจให้ครูบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักเห็นประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีไปบูรณาการในการจัดการศึกษา เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาคุณภาพองค์กรให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

จิราพัชร ใฝ่วุฒิพันธ์ (2564) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมการนำของผู้บริหารที่มีผลต่อกลุ่มบุคคลเพื่อให้เกิดการนำไปสู่ความสำเร็จโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในด้านการเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ การส่งเสริมให้กับการเรียนการสอน การสนับสนุนการผลิตทางวิชาชีพ สนับสนุนทางด้านการบริหาร ระบบต่าง ๆ ในการวัดประเมินผล รวมถึงการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ทางสังคม กฎหมาย และจรรยาบรรณ

สุวิทย์ ขำคล้าย (2565) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี กล่าวคือ มีการส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยีและเผยแพร่วิสัยทัศน์นั้นอย่างกว้างขวาง วางแผน กำกับ การใช้สื่อเทคโนโลยีเชิงระบบให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ ส่งเสริมวัฒนธรรมความรับผิดชอบและสนับสนุนนโยบายการพัฒนานวัตกรรม ด้วยเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ไขขอมูลประกอบการตัดสินใจ สนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยี อย่างมีประสิทธิภาพบนฐานการวิจัยสนับสนุนนโยบายการใช้เทคโนโลยีในทุกระดับและวางแผนกลยุทธ์ในการของบประมาณสนับสนุนจากท้องถิ่น ภาครัฐและเอกชน มีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน มีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการยกระดับการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรเพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์สูงสุดของนักเรียนอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมในการเรียนรู้

อรสา กาโนรักษ์ (2566) ได้ให้ความหมายภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในด้านการบริหารงาน การมีวิสัยทัศน์ การมีความรู้ความเข้าใจ เรียนรู้เทคโนโลยีได้อย่างต่อเนื่อง มีจริยธรรมและนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และบูรณาการในการบริหารจัดการองค์การ พร้อมทั้งส่งเสริม อำนวยความสะดวก ผลักดัน สร้างแรงบันดาลใจให้บุคลากรและสมาชิกในองค์การได้ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การปฏิบัติงานและพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์ บูรณาการและจัดการศึกษาให้เป็นหนึ่งเดียวบนพื้นฐานของทฤษฎีตลอดจนใช้อิทธิพล อำนาจและจูงใจให้ครู นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักเห็นประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีไปบูรณาการในการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วรรณภา จำเริญพีช (2564) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีหมายถึง ความสามารถของผู้นำหรือผู้บริหารสถานศึกษาในการนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถานศึกษาบุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีพฤติกรรม การน และพฤติกรรมการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคสมัยใหม่ที่มีวิวัฒนาการอยู่ตลอดเวลาให้ก้าวทันก้าวหน้าเทคโนโลยี

ภาคภัท ธนเรืองสุวรรณ (2566) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์เข้าใจเทคโนโลยี สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องใช้เทคโนโลยี และยังมาปรับปรุงบูรณาการการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงหลักจริยธรรมในการใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า ความหมายของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการนำเทคโนโลยีมาใช้ร่วมกับการบริหารองค์การ เพื่อปรับเปลี่ยนคุณลักษณะของบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจะต้องมีวิสัยทัศน์ สมรรถนะใน

การใช้และเรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถบูรณาการเทคโนโลยีกับการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี

อดิศักดิ์ ดงสิงห์ (2560) ได้อธิบายความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึงภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของครูในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์และปรับใช้ให้เข้ากับการปฏิบัติงานในแต่ละสถานการณ์ เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยจะเป็นการเพิ่มโอกาสและคุณภาพทางการศึกษาให้แก่ผู้เรียนเกิดความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุทิน ดาหอม (2563) ได้อธิบายความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึงเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีเทคโนโลยีแบบใหม่ที่ก้าวกระโดดและสถานศึกษาจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีการบริหารในสถานศึกษารวมถึงการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจะมองเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์ กล่าวคือมีการส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาจัดการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพเพื่อเพิ่มความเสมอภาคในการเข้าถึงเนื้อหาความรู้ และมีการลดช่องว่างทางเทคโนโลยีในความแตกต่างระหว่างฐานะเศรษฐกิจ เพศ ระดับผลความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ระยะทาง และวัฒนธรรม มีสร้างโอกาสและพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีนำมาพัฒนารูปแบบการสอนและบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียน และเทคโนโลยียังเป็นส่วนสำคัญที่ใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อให้ก้าวทันโลกยุคใหม่และเทคโนโลยียังเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

จิราพัชร ใฝ่วุฒิพันธ์ (2564) ได้อธิบายความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึงความท้าทายผู้นำในยุคของการเปลี่ยนแปลงอันนำพาองค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างดีเยี่ยมตลอดจนยังเป็นการลดความแตกต่างพัฒนาให้เกิดความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีสอดคล้องกับบทบาททางสังคมอันเป็นบทบาทใหม่ของผู้บริหารที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนและเพิ่มศักยภาพของตนให้ถึงพร้อมกับการจัดการในยุคสมัยปัจจุบัน

อรสา กาโนรักษ์ (2566) ได้อธิบายความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในแต่ละสถานการณ์ เพิ่มโอกาสและคุณภาพทางการศึกษา ผู้เรียนมีโอกาสเกิดความสำเร็จทางการเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้ตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่วางนโยบายและแผนงานเอาไว้ อีกทั้งยังสามารถที่จะพัฒนาระบบงานให้มีความทันสมัยและรวดเร็ว โดยการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ

ธัญญา สุขวงศ์ (2564) ได้อธิบายความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง สถานศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีเพราะจะส่งผลต่อการพัฒนาสถานศึกษา ส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยีและเผยแพร่วิสัยทัศน์นั้นอย่างกว้างขวาง มีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน จัดให้มีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผลและพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่งเป็นหัวใจหลักของสถานศึกษา ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานให้บรรลุตามเป้าหมายโดยการเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนจากความร่วมมือของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งนำมาซึ่งความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานและการจัดการศึกษา ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความสำเร็จขององค์กร โดยการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ ลดความเหลื่อมล้ำ และส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี

อดิศักดิ์ ดงสิงห์ (2560) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 7 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
2. ความเป็นผู้นำและมีวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี
3. การใช้เทคโนโลยีในการบริหาร
4. การสนับสนุน การจัดการและการดำเนินการด้านเทคโนโลยี
5. การใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล
6. ด้านความรู้ทางกฎหมายด้านเทคโนโลยีและการปฏิบัติ
7. จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

รัชมี แสงชุ่ม (2562) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ด้านการเรียนรู้และการเรียนการสอน
2. ด้านความเป็นผู้นำและมีวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี
3. ด้านการสนับสนุน การบริหารจัดการ และการดำเนินการด้านเทคโนโลยี
4. ด้านการผลิตและการปฏิบัติงานทางโดยใช้เทคโนโลยี
5. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล
6. ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรมด้านเทคโนโลยีและการปฏิบัติ

ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี
2. ด้านการจัดการบริหารงานสถานศึกษา
3. ด้านการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดผลและการประเมินผล
5. ด้านสังคม กฎหมายและจริยธรรมทางเทคโนโลยี

จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล (2564) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ด้านความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีการศึกษา
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี
3. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้
4. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการศึกษา
5. ด้านการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน
6. ด้านความรู้ทางกฎหมายและจริยธรรมด้านเทคโนโลยี

วสันต์ชัย สดคมขำ (2563) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์
2. ความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญวิชาชีพ
3. การเรียนการสอน
4. การสนับสนุนส่งเสริมการบริหารและการปฏิบัติงาน
5. การวัดและประเมินผล
6. ประเด็นทางสังคม กฎหมายและจรรยาบรรณ

อรสา กาโนรักษ์ (2566) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน
2. ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
3. ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
4. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดผลและประเมินผล
5. ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน

ภาคภัท ธนเรืองสุวรรณ (2566) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
2. วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี
3. การจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี
4. ความเป็นผู้นำ

สุนันทา สมใจ (2561) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์
2. การเรียนรู้และการสอน
3. ผลผลิตและความชำนาญเชิงวิชาชีพ
4. การสนับสนุน ส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ
5. การวัดผลและการประเมินผล และสังคม กฎหมาย และจริยธรรม

นิตาชล บำรุงภักดี (2563) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านการบริหารงาน
4. ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านการจัดการเรียนการสอน
5. ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

วรรณภา จำเนียรพีช (2564) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. มีวิสัยทัศน์ในการใช้เทคโนโลยี
2. มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร
3. มีการสนับสนุน การจัดการ และการดำเนินการ
4. มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

ชลันธร ปานอ่ำ (2567) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. การมีวิสัยทัศน์ในการใช้เทคโนโลยี
2. การใช้เทคโนโลยีในการบริหาร
3. การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

4. การมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

ไอรดา นรสาร (2566) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ด้านทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหาร
2. ด้านการสนับสนุน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน
3. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล
4. ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี
5. ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์
6. ด้านการผลิตภาพและความชำนาญเชิงวิชาชีพ

ธนกฤต พรหมนันทน์ (2559) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน
3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหาร
4. การสนับสนุน การจัดการและการดำเนินการ
5. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดผลและประเมินผล
6. จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเปลี่ยนแปลงการใช้เทคโนโลยี

ชัยญภาภัก ไยดี (2561) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ความเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์
2. ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ
3. การพัฒนาอย่างเป็นระบบ พัฒนาการเรียนรู้ยุคดิจิทัล
4. ความเป็นพลเมืองดิจิทัล

ธัญนิชา สุขวงศ์ (2564) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารการศึกษาที่มีภาวะผู้นำจะต้องมี 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์
2. การใช้เทคโนโลยีในการบริหาร
3. การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
4. การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล
5. จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร

องค์ประกอบ	นักวิชาการ														ความถี่	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา	
	อดิศักดิ์ ดงสิงห์ (2560)	รัฐมี แสงชุม (2562)	ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563)	จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล(2564	วสันต์ชัย สดคมข้า (2563)	อรสา กาโนรักษ์ (2566)	ภักดิ์ปัท ธนเรืองสุวรรณ(2566)	สุนันทา สมใจ (2560)	นิศาชล บำรุงภักดี (2563)	วรรณณา จำเริญพิช(2564)	ชลันธร ปานอ้า (2567)	ไอรดา นรสาร (2566	ชนกฤต พราหมณ์นก (2560)	ชัยณัฐ โยติ (2561)			ธัญนิชา สุขวงศ์ (2563)
1. ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓		✓	12	⚙
2. ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		13	⚙
3. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร	✓					✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓	8	⚙
4. ด้านสนับสนุนการจัดการและการดำเนินการด้านเทคโนโลยี	✓	✓							✓	✓						4	
5. ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมายด้านเทคโนโลยี	✓	✓	✓	✓	✓											5	
6. ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมายจริยธรรม	✓	✓	✓		✓	✓				✓	✓	✓	✓		✓	10	⚙
7. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓			✓	✓		✓	11	⚙
8. ด้านการผลิตและการปฏิบัติงานทางโดยใช้เทคโนโลยี		✓			✓			✓				✓				4	

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นักวิชาการ															องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
	อดิศักดิ์ ดงสิงห์ (2560)	รัศมี แสงชุม (2562)	ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563)	จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล(2564	วสันต์ชัย สดคมจำ (2563)	อรสา กาโนรักษ (2566)	ภัคภัท ชนเรืองสุวรรณ(2566)	สุนันทา สมใจ (2560)	นิศาชล บำรุงภักดี (2563)	วรรณณา จำเริญพีช(2564)	ชลันธร ปานอ้า (2567)	ไอรดา นรสาร (2566	ธนกฤต พราหมณ์นก (2560)	ชญัญญ์ภักดิ์ โยดี (2561)	ธัญนิชา สุวงศ์ (2563)	
9. ด้านการจัดการบริหารงานสถานศึกษา		✓		✓												2
10.การจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี							✓									1
11.ความเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์						✓								✓	✓	3
12. สนับสนุน ส่งเสริมการจัดการและการปฏิบัติ								✓					✓			2
13. ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยี									✓							1
14. ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ													✓			1
15. ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ														✓		1
16. ความเป็นพลเมืองดิจิทัล														✓		1
รวม																

79

จากตาราง 1 พบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่มีค่าความถี่สูงสุดเท่ากับ 13 ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ ด้านความรู้เทคโนโลยี ในการเรียนการสอน มีค่าความถี่เท่ากับ 12 ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล มีค่าความถี่เท่ากับ 11 ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม มีค่าความถี่เท่ากับ 10 และ ด้านการใช้

เทคโนโลยีในการบริหาร ค่าความถี่เท่ากับ 8 ค่าความถี่ต่ำที่สุด มีค่าความถี่เท่ากับ 1 ได้แก่ การจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยี ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ ความเป็นพลเมืองดิจิทัล

จากการศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ กลุ่ม 6 โดยพิจารณาจากค่าความถี่ขององค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจากผลการศึกษาของนักวิชาการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 – 2567 โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกคือ องค์ประกอบที่มีค่าความถี่เท่ากับหรือมากกว่า 50% (≥ 8 ครั้ง) ดังนั้น องค์ประกอบที่มีความถี่ตามเกณฑ์นี้จะถูกคัดเลือกมาเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี ผู้วิจัยได้มาจากแนวคิด หลักการ และงานวิจัยของ อติศักดิ์ ดงสิงห์ (2560), รัศมี แสงชุ่ม (2562), ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563), จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล (2564), วสันต์ชัย สดคมขำ (2563), อรสา กาโนรักษ์ (2566), ภัคภัท ธนเรืองสุวรรณ (2566), นิศาชล บำรุงภักดี (2563), วรรณภา จำเนียรพีช (2564), ชลันธร ปานอ่ำ (2567), ไอรดา นรสาร (2566), ชัญญารักษ์ ไยดี (2561), ธัญนิชา สุขวงศ์ (2563)

2. ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้มาจากแนวคิด หลักการ และงานวิจัยของ อติศักดิ์ ดงสิงห์ (2560), รัศมี แสงชุ่ม (2562), ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563), จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล (2564), วสันต์ชัย สดคมขำ (2563), อรสา กาโนรักษ์ (2566), ภัคภัท ธนเรืองสุวรรณ (2566), นิศาชล บำรุงภักดี (2563), ชลันธร ปานอ่ำ (2567), ไอรดา นรสาร (2566), ธนฤต พรหมนันท (2560), ธัญนิชา สุขวงศ์ (2563)

3. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล ผู้วิจัยได้มาจากแนวคิด หลักการ และงานวิจัยของ อติศักดิ์ ดงสิงห์ (2560), รัศมี แสงชุ่ม (2562), ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563), วสันต์ชัย สดคมขำ (2563), อรสา กาโนรักษ์, วรรณภา จำเนียรพีช (2564), สุนันทา สมใจ (2560), นิศาชล บำรุงภักดี (2563), ไอรดา นรสาร (2566), ธนฤต พรหมนันท (2560), ธัญนิชา สุขวงศ์ (2563)

4. ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม ผู้วิจัยได้มาจากแนวคิด หลักการ และงานวิจัยของ นางสาวรัศมี แสงชุ่ม (2562), นายฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563), นางสาวจุฬาลักษณ์ พรหมอุบล (2564), วสันต์ชัย สดคมขำ (2563), อรสา กาโนรักษ์ (2566), สุนันทา สมใจ (2560), นิศาชล บำรุงภักดี (2563), วรรณภา จำเนียรพีช (2564), ชลันธร ปานอ่ำ (2567), ไอรดา นรสาร (2566), ธนฤต พรหมนันท (2560), ธัญนิชา สุขวงศ์ (2563)

5. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร ผู้วิจัยได้มาจากแนวคิด หลักการ และงานวิจัยของ อติศักดิ์ ดงสิงห์ (2560), นางสาวรัศมี แสงชุ่ม (2562), นายฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563), อรสา กาโน

รักษ์ (2566), วรรณภา จำเนียรพีช (2564), ชลันธร ปานอ่ำ (2567), ไอรดา นรสาร (2566), ธนกฤต พรหมนันท (2560), ธัญธิชา สุขวงศ์ (2563)

ทั้งนี้องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีนักวิชาการและนักศึกษา ได้กล่าวว่ารายละเอียดของแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี

อดิศักดิ์ ดงสิงห์ (2560) ได้สรุปไว้ว่า ความเป็นผู้นำและมีวิสัยทัศน์เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหาร ถึงการมีความคิดในเชิงรุก มองภาพในอนาคตโดยผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีวิสัยทัศน์ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมโดยการรวบรวมข้อมูลทางเทคโนโลยีพื้นฐาน วิเคราะห์สถานภาพของโรงเรียน โดยนำเสนอมุมมองในเชิงวิสัยทัศน์ พิจารณาคัดเลือกและจัดลำดับวิสัยทัศน์ สื่อสารวิสัยทัศน์ไปยังบุคลากรในโรงเรียนและสร้างแรงบันดาลใจให้แก่บุคลากรในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้

รัศมี แสงชุ่ม (2562) ได้สรุปไว้ว่า ความเป็นผู้นำและมีวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมองภาพสถานศึกษาในอนาคตเชิงรุกในการผสมผสานเทคโนโลยีให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารองค์การและการจัดการเรียนการสอน และการสื่อสารวิสัยทัศน์เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าใจ ยอมรับเพื่อไปสู่การปฏิบัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารเทคโนโลยี

จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล (2564) ได้สรุปไว้ว่า การมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการสร้างแรงบันดาลใจให้ทุกคนมีส่วนร่วมในวิสัยทัศน์เพื่อการบูรณาการเทคโนโลยี กระตุ้นให้บุคลากรร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ที่คาดหวังและชัดเจนเกี่ยวกับการบูรณาการการใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการนำวิสัยทัศน์มาสู่ความเป็นจริงในการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา และมีความสามารถในการสื่อสารวิสัยทัศน์เพื่อจูงใจให้ผู้ตามเข้าใจถึงวิสัยทัศน์ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าจะสามารถนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

อรสา กาโนรักษ์ (2566) ได้สรุปไว้ว่า จากการศึกษาความหมายของด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมหรือคุณลักษณะของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการสร้างเป้าหมายการเผยแพร่วิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามเป้าหมายของวิสัยทัศน์ และการมีองค์ประกอบที่จัดว่าเป็นอัตลักษณ์หรือคุณลักษณะของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี มีการปรับประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ส่งเสริม สนับสนุนช่วยเหลือ พัฒนาและให้ความสำคัญกับการวิจัยทางการศึกษา บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน บูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารงาน การจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

ภาคภัท ธนเรืองสุวรรณ (2566) ได้สรุปไว้ว่า วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีแนวคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับการพัฒนา เทคโนโลยีทางการศึกษาในอนาคตที่ทันสมัย มีการกระตุ้นและอำนวยความสะดวก สะดวกแก่ครูในด้านการจัดการศึกษาให้มีความมุ่งมั่น ร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์ด้านการใช้ทรัพยากรในยุคดิจิทัล นำเสนอมุมมองในเชิงวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีได้อย่างเป็นรูปธรรม แสดงออกถึงการมองภาพในอนาคตโดยผสานเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้สามารถสื่อสารวิสัยทัศน์ในเชิงเทคโนโลยีไปสู่ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้

สรุปได้ว่า ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่สามารถคาดการณ์และเตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยีจะมองเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เริ่มตั้งแต่ การเรียน การสอน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การวางแผนดำเนินงานและการส่งเสริม สนับสนุน ให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

ภาคภัท ธนเรืองสุวรรณ (2566) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การตรวจสอบการเข้าชั้นเรียน การตัดเกรด การวิเคราะห์ข้อมูล การใช้แอปพลิเคชันหรือเกมให้การดึงดูดความสนใจของนักเรียน สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถบูรณาการการใช้เทคโนโลยีในการออกแบบการสอน ให้สอดคล้องกับธรรมชาติวิชาและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน มีการบูรณาการเทคโนโลยีเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน เช่น กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ของโรงเรียนกำหนดไว้ในรูปแบบของการจัดทำแผนการเรียนรู้ ฯลฯ

ไอรดา นรสาร (2566) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หมายถึง พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่แสดงถึงการเรียนรู้และสร้างทักษะด้านเทคโนโลยี มีการส่งเสริมและผลักดันบุคลากรในโรงเรียนและสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนในการจัดการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมืออย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนของครู ใช้คลังความรู้ออนไลน์ คลังสื่อออนไลน์ คลังแผนจัดการเรียนรู้ออนไลน์ และคลังข้อสอบออนไลน์ เข้ามาประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่น การใช้งาน DLTV, DLIT, การใช้ Search Engine ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้คลังความรู้ออนไลน์ คลังสื่อออนไลน์คลังแผนจัดการเรียนรู้ออนไลน์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละบุคคล

อรสา กาโนรักษ์ (2566) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หมายถึง พฤติกรรมหรือคุณลักษณะของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถในการส่งเสริมการจัดการ

เรียนการสอนโดยวิธีต่าง ๆ อย่างหลากหลายที่ให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยี ในการเรียนรู้ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงโดยใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน มีการบูรณาการเทคโนโลยีเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคโนโลยีในกระบวนการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่نواتกรรมการเรียนรู้ พัฒนาและส่งเสริม ให้ครูสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเป็นห้องเรียนเสมือนจริง อีกทั้งสามารถใช้เครื่องมือต่าง ๆ ทั้งทางด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟแวร์ที่เป็นสื่อในระบบเทคโนโลยีให้เกิดทักษะและความชำนาญ

K. and F. (2003) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หมายถึง การให้ความเห็นเกี่ยวกับผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการจัดการเรียนการสอน เป็นผู้ประสานงานเชิงเทคโนโลยีมีความรับผิดชอบหลัก 4 ประการ ได้แก่ การเรียนการสอน เทคนิค การวิเคราะห์ และภาวะผู้นำ ในขณะที่ ยืน ภูววรรณ และ สมชาย นำประเสริฐชัย (2546) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนจะมีอยู่หลายวิธีการและหลายรูปแบบ เช่น 1) การใช้คอมพิวเตอร์ในการประมวลผล จัดเก็บและเผยแพร่สารสนเทศโดยการใช้ e-mail และเว็บไซต์ 2) การนำระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นสื่อในการกระจายข้อมูลความรู้ การใช้เครือข่ายเฉพาะที่ (LAN: Local Area Network) และอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศและใช้ในห้องเรียนเพื่อการสอนและตรวจสอบการทำงานของนักเรียน 3) การใช้คลื่นไมโครเวฟและการส่งสัญญาณผ่านดาวเทียมในการถ่ายทอดการสอน 4) การเรียนการสอนในลักษณะการสอนบนเว็บ (web-based instruction) โดยมีการใช้ e-mail และเว็บบอร์ดร่วมด้วย 5) การสอนทางไกลในลักษณะ e-learning ICT มีส่วนในการสร้างระบบการเรียนการสอนแบบใหม่ทั้งที่เป็นแบบ synchronous และ asynchronous สร้างรูปแบบการศึกษาสมัยใหม่ผ่านเครื่องมือต่างๆ สร้างห้องเรียนร่วมกันไซเบอร์สเปซ มีระบบการบริการแบบเปิดเสรีเพื่อให้การเรียนการสอนมีต้นทุนที่ประหยัดขึ้นและให้บริการได้กว้างขวางขึ้น 6) การเรียนในลักษณะห้องเรียนเสมือนด้วยการสอนสดจากสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งไปยังสถาบันการศึกษาอื่น ๆ

อดิศักดิ์ ดงสิงห์ (2560) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมโดยวิธีต่าง ๆ อย่างหลากหลายที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงโดยใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน มีการบูรณาการเทคโนโลยีเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน มีการใช้نواتกรรมในการเรียนรู้ มีการใช้เทคโนโลยีที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เทคโนโลยีส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนที่พัฒนาการคิด การตัดสินใจ และทักษะการแก้ปัญหา รวมทั้งสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่نواتกรรมในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารต้องมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและสามารถนำมาใช้ในงานต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ข้อมูล การตรวจสอบ รวมถึงการใช้แอปพลิเคชันหรือเกมเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการใช้เทคโนโลยีในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะของรายวิชาและบริบทของผู้เรียน โดยเฉพาะการสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้และเครื่องมือดิจิทัล เช่น DLTV, DLIT และ Search Engine เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการสอนและพัฒนาทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีควรประสานงาน ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ และใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

3. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล

อดิศักดิ์ ดงสิงห์ (2560) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดและประเมินผลทั้งในแง่ของการเรียนการสอนหรือการประเมินการใช้เทคโนโลยี มีลักษณะที่แสดงออกให้เห็นถึงการจัดให้มีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผลในหลายด้าน ทั้งการใช้เทคโนโลยีในการเก็บ รวบรวมข้อมูล และแปลผลการวิเคราะห์ การใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีในการวินิจฉัยและประเมินระบบการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาและการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีที่ใช้ในสถานศึกษา

รัศมี แสงชุ่ม (2562) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่สามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดและประเมินผล สามารถพัฒนาระบบการประเมินการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานรูปแบบใหม่โดยอาศัยเทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ ตลอดจนการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีที่ใช้ในสถานศึกษา

อรสา กาโนรักษ์ (2566) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมหรือคุณลักษณะดังกล่าวเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกมา อันจะบ่งชี้ถึงการมีองค์ความรู้และมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่อการบริหารจัดการและปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาระบบการประเมินผล โดยอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้อันจะนำผลข้อมูลไปสู่การวินิจฉัยระบบการบริหารของสถานศึกษา อีกทั้งยังมีการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่สถานศึกษาใช้ การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถแปลผล และแปลความหมายของ

ข้อมูลโดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าจะสามารถนำกระบวนการบริหารมาช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

ไอรดา นรสาร (2566) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล หมายถึง ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีในการ พัฒนาระบบประเมินการบริหารสถานศึกษา การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ตลอดจน การประเมินผลการปฏิบัติงาน การบริหารสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการ ประเมินระบบธุรการของโรงเรียน เพื่อพัฒนาการบริหารงานในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และแปลผลการวิเคราะห์ เพื่อเป็นข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจ

สรุปได้ว่า ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาระบบการประเมินผล ทั้งในด้านการบริหารจัดการและการดำเนินงานในสถานศึกษา โดยผู้บริหารสนับสนุนในการใช้เทคโนโลยีในเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และแปลผล เพื่อวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึง การประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในสถานศึกษา อีกทั้ง ยังส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจน ใช้ในการบริหารจัดการห้องเรียนอย่างมีระบบ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสามารถนำข้อมูลจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาระบบบริหารภายในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

4. ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม

อดิศักดิ์ ดงสิงห์ (2560) ได้สรุปไว้ว่า ความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม หมายถึง จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี เป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารได้แสดงออกถึงการประพฤติ ปฏิบัติตนในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานอย่างมีคุณธรรม ศีลธรรม สร้างความมั่นใจว่ามีการเข้าถึงเทคโนโลยีให้กับนักเรียน สนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีด้วยความรับผิดชอบ เป็นต้นแบบและสนับสนุนในการใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและจริยธรรมเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม สร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงเทคโนโลยีของผู้ได้บังคับบัญชา ส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัย สนับสนุนและจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีคุณธรรมและคำนึงถึงสิทธิและทรัพย์สินทางปัญญา

อรสา กาโนรักษ์ (2566) ได้สรุปไว้ว่า ความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรมหมายถึง พฤติกรรมหรือคุณลักษณะของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกฎหมาย การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องตามหลักศีลธรรม จรรยาเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม สร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ ส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศในสถานศึกษา สนับสนุนและจัดให้เกิด

สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย ใช้เทคโนโลยีอย่างมีคุณธรรม คำนึงถึงลิขสิทธิ์ ทรัพย์สินทางปัญญาและทำให้ผู้เรียนและผู้ปฏิบัติงานทุกคนเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศได้ตรงกับความต้องการอย่างถูกกฎหมายและจริยธรรม

จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล (2564) ได้สรุปไว้ว่า ความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ทางกฎหมายและจริยธรรมด้านเทคโนโลยีหมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมีความรู้ ความเข้าใจในด้านสังคม กฎหมายและจริยธรรมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้เทคโนโลยีอย่างโปร่งใส มีการสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงเทคโนโลยี เป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวัง ถูกต้องตามกฎหมายและมีความรับผิดชอบต่อสังคม การส่งเสริมให้ครูมีความรู้เรื่องจริยธรรมและให้ความสำคัญของการสร้างจิตสำนึกด้านการใช้เทคโนโลยี และการส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัย ลิขสิทธิ์และการใช้เทคโนโลยี

รัศมี แสงชุม (2562) ได้สรุปไว้ว่า ความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม หมายถึง ด้านความรู้ทางสังคม กฎหมาย จริยธรรมด้านเทคโนโลยีและการปฏิบัติเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการเป็นผู้มีความรู้ในด้านกฎหมายในด้านการใช้เทคโนโลยีสามารถเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง ไม่ละเมิดสิทธิ์และกระทำการใด ๆ ที่ขัดต่อดั้วบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี รวมถึงการคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา

ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563) ได้สรุปไว้ว่า ความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวังและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และไม่ขัดกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ทำให้นักเรียนทุกคนเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ตรงกับความต้องการอย่างถูกกฎหมายและจริยธรรม ด้วยการออกกฎระเบียบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา

สรุปได้ว่า ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารและส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้เทคโนโลยีได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ผู้บริหารต้องสนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียม สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี และส่งเสริมการใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและจริยธรรมรวมถึงส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรมและปลอดภัย ด้วยการให้ความรู้และการสนับสนุนในด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องและมีความรับผิดชอบ

5. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร

ธัญนิชา สุขวงศ์ (2564) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการบริหาร หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

ในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย สนับสนุนบุคลากรในด้านการศึกษาและ การใช้เทคโนโลยีในการ พัฒนางาน พัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยี เป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้ และผลักดันให้เกิดการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

อดิศักดิ์ ดงสิงห์ (2560) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการบริหาร หมายถึง การใช้ เทคโนโลยีในการบริหารของผู้บริหาร เป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จะต้องมีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ผู้บริหารจะต้องมี ความรู้ความสามารถพิเศษในด้านเทคโนโลยีรวมทั้งผู้บริหารจะต้องบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการ เรียนการสอน อีกทั้งมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการนิเทศและการประเมิน มีการใช้ เทคโนโลยีเป็นกิจวัตรประจำวันและการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนางานตลอดจนพัฒนาความก้าวหน้า ทางวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยี (PLC)

จิณณวัตร ประโคทัง (2561) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการบริหาร หมายถึง บทบาท ในการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลไว้ว่า คุณลักษณะที่สำคัญของยุคดิจิทัล มีผลต่อการบริหาร จัดการสถานศึกษาของผู้บริหารเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของระบบสารสนเทศเพื่อการ บริหารและการจัดการความรู้ของสถานศึกษาซึ่งมีความจำเป็นต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของ การบริหารสถานศึกษา ทักษะติดต่อเทคโนโลยีและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ถูกต้องย่อมมีผลทำให้การลงทุน และการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ของสถานศึกษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารงานในสถานศึกษา

อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการบริหาร หมายถึง ผู้บริหารที่ มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน จำเป็นต้องเป็นผู้บริหารที่มีความ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มขยายและพัฒนาขีดความสามารถของทีมงาน และผู้บริหาร สถานศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นกิจวัตรประจำวัน เพื่อเป็น ต้นแบบในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

อรสา กาโนรักษ์ (2566) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการบริหาร หมายถึง พฤติกรรม หรือคุณลักษณะของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ บริหารงานให้เป็นองค์กรตัวอย่างในการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเป็นที่ตั้งสามารถปรับเปลี่ยนใช้เทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มขยายขีดความสามารถเชิง วิชาชีพขององค์กรอันจะเกิดการเพิ่มผลิตภาพ สามารถสรุปจุดเน้นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการใช้ เทคโนโลยีในการบริหารงาน ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือช่วยติดต่อ สื่อสารกับครู นักเรียน บุคลากร หน่วยงานอื่นและชุมชน มีการจัดตั้งฝ่ายสนับสนุนช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้ เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย การสนับสนุนบุคลากรในด้านการศึกษาและการพัฒนางาน พัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยี เป็นต้นแบบและผลักดันให้เกิดการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องมีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการ บูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การนิเทศ การประเมิน และการพัฒนางาน ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและการบริหารงานเป็นกิจวัตรประจำวัน และสนับสนุนให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) ได้ให้ความหมายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและครูทุกคน ฯลฯ มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือการส่งเสริม พัฒนา การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ได้แก่ นักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำเนินชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

กระทรวงศึกษาธิการ (2547) ได้ให้ความหมายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน คุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้โดยมีครูประจำชั้นครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนผู้บริหารโรงเรียนและครูทุกคนมีส่วนร่วม

รองรัตน์ ทองมาลา (2558) ได้ให้ความหมายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบขั้นตอน มีวิธีการเครื่องมือที่มาตรฐานและมีคุณภาพ และหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีบุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำเนินชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

สมพร เล็กจินดา (2561) ได้ให้ความหมายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การดำเนินการช่วยเหลือดูแลที่มีขั้นตอนที่เป็นระบบมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเหมาะสม และสามารถเข้าถึงปัญหาของนักเรียนได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะมีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มโดยมีการร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครูคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและบุคลากรหลายฝ่ายที่

เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อที่จะสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมเป็นรายบุคคล

เอกลักษณ์ อนันตะปุระ (2565) ได้ให้ความหมายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง เป็นกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีขั้นตอนชัดเจน มีเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล มีหลักฐานการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ มีมาตรฐาน มีขั้นตอนที่ชัดเจน และคุณภาพสอดคล้องกับการบริหารทั้งระบบของสถานศึกษา โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ของผู้เรียนที่มีต่อครู ผู้บริหาร รวมทั้งการประสานงานความสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน แก้ไขปัญหาและการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

สุพรรณษา ศรีม่วง (2563) ได้ให้ความหมายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน ได้แก่การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริม การป้องกัน การแก้ไขปัญหาและการส่งต่อนักเรียน เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

สรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูประจำชั้นทำงานร่วมกับผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อดูแลนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากการทำความรู้จักนักเรียนแต่ละคน การคัดกรองนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ การส่งเสริมพัฒนาการ การป้องกันปัญหา การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปกครองมั่นใจว่านักเรียนจะได้รับการดูแลที่เหมาะสมและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และทักษะในการเผชิญกับปัญหา และแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เอกลักษณ์ อนันตะปุระ (2565) ได้อธิบายความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กล่าวคือ ทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาและดำเนินเป็นงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถมีคุณธรรม จริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา

สมพร เล็กจินดา (2561) ได้อธิบายความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กล่าวคือ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นจะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียนทุก ๆ ด้าน เช่นด้านการเรียน ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ

ด้านครอบครัว เป็นต้น โดยข้อมูลดังกล่าวนี้อาจได้มาจากวิธีการและเครื่องมือ ซึ่งได้แก่ ระเบียบ
 สัมภาษณ์ของโรงเรียน แบบประเมินพฤติกรรมเด็กการสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้านเด็กเพื่อที่จะนำข้อมูล
 ของนักเรียนนั้นมาเป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ ให้ตรงกับปัญหา และ
 เป็นการร่วมมือกันระหว่างครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หลังจากที่ได้ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ แล้ว
 ต้องนำข้อมูลทั้งหมดเหล่านั้นมาบูรณาการเพื่อการรู้จักและเข้าใจนักเรียนแต่ละคนอย่างละเอียด
 รวมทั้งเพื่อการจัดกลุ่มและคัดกรองนักเรียน อันจะนำไปสู่ การวางแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 อย่างเหมาะสมต่อไป

กรดา มลิล (2564) ได้อธิบายความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กล่าวคือ การ
 ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือ ครูประจำชั้นจะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีข้อมูลที่
 แท้จริงของนักเรียนทุกด้าน และนำข้อมูลด้านต่าง ๆ มาบูรณาการเพื่อการรู้จักและเข้าใจนักเรียนแต่
 ละบุคคลอย่างละเอียดรอบด้าน รวมทั้งเพื่อการจัดกลุ่มและคัดกรองนักเรียน อันจะนำไปสู่การวางแผนการ
 ดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างเหมาะสม

วิระ มีมาก (2563) ได้อธิบายความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กล่าวคือ
 การดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบมีขั้นตอน
 ด้วยวิธีการ และเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนา และมีครูที่ปรึกษา
 เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการ โดยมีการประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งภายใน
 และภายนอกสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 อันจะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน และบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

สุพรรณิ ม่วงไหม (2564) ได้อธิบายความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กล่าวคือ
 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีความสำคัญ โดยทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาและ
 ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เด็กเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ
 ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคม
 มุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา

สรุปได้ว่า ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ระบบที่มีความสำคัญใน
 การพัฒนาให้นักเรียนมีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณธรรม จริยธรรม
 ผ่านกระบวนการทางการศึกษา โดยครูที่ปรึกษาต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีข้อมูลที่แท้จริง
 ในทุกด้าน เช่น การเรียน ความสามารถ สุขภาพ และครอบครัว ข้อมูลเหล่านี้จะได้จากระเบียบ
 สัมภาษณ์ของโรงเรียน การสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้าน เพื่อนำมาบูรณาการในการวางแผนดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสม โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอก
 สถานศึกษา

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

นิชากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560) ได้ให้ความหมาย การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ผลของกระบวนการช่วยเหลือให้บุคคลรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บุคคลนั้น ๆ สามารถตัดสินใจและวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เช่นเดียวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนก็เพื่อเป็นการส่งเสริมการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพในการดำเนินการดังกล่าว ต้องมีการประสานงาน ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอกรวมทั้งการได้รับการสนับสนุนจากทางโรงเรียน ดังนั้นกระบวนการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูทุกคนมีส่วนสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของงาน

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561) ได้ให้ความหมาย การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ผลของกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องภายในและบุคคลภายนอกสถานศึกษา รวมทั้งได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทางโรงเรียน

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566) ได้ให้ความหมายของ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ผลจากกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าวและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษา หรือบุคคลภายนอกรวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ

ปัญชรศรี พันธ์วัฒน์ (2560) ได้ให้ความหมายของ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ผลจากการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการส่งเสริม พัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีความชัดเจนในแต่ละกระบวนการและมีความต่อเนื่อง โดยความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึงกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม สามารถตัดสินใจและวางแผนชีวิตในอนาคตได้อย่างเหมาะสม โดยการดำเนินงานต้องมีขั้นตอนชัดเจน ใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลัก และมีการประสานงานใกล้ชิดกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา กระบวนการนี้ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา

องค์ประกอบกำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสามัญศึกษา (2544) ได้อธิบายองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เนื่องด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน
2. การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน เพื่อจัดนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง มีปัญหา
3. การส่งเสริมนักเรียน ช่วยในการป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา เป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากมาในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป
5. การส่งต่อเป็นการส่งต่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและเร็วยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากกรมสามัญศึกษาแล้ว ยังมีหน่วยงานและงานวิจัยอื่น ๆ ที่ได้นำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้ในการดูแลนักเรียนเพื่อให้การดูแลมีประสิทธิภาพสูงสุด

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2554) ได้อธิบายองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมนักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไข
5. การส่งต่อ

อัจฉรา สอนโว (2560) ได้อธิบายองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561) ได้อธิบายองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

ธิดินัดดา สิงห์แก้ว (2562) ได้อธิบายองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

รองรัตน์ ทองมาลา (2558) ได้อธิบายองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

จากการศึกษาองค์ประกอบของประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โดยได้ยึดตามกรมสามัญศึกษา (2544) ได้อธิบายองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนไว้มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล

กรมสุขภาพจิต (2551) ได้อธิบาย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไว้ดังนี้ ด้วยความ
แตกต่างของนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมที่
หลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่ง
สำคัญที่จะช่วยให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมา
วิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนาการป้องกันแก้ไขและช่วยเหลือ
นักเรียนได้ถูกทาง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือคาดเดาโดยเฉพาะในการแก้ไข
ปัญหานักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

กระทรวงศึกษาธิการ (2547) ได้อธิบาย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไว้ดังนี้ การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ควรทราบเช่น ด้านสุขภาพได้แก่ ด้านร่างกายและด้านจิตใจ ด้านครอบครัวได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการคุ้มครองนักเรียนและด้านการเรียนเป็นต้น

ชูวิทย์ สิงห์โท (2556) ได้อธิบาย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไว้ดังนี้ วิธีการที่ครูที่ปรึกษาจะต้องศึกษานักเรียนในความรับผิดชอบของตนเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของเด็ก ซึ่งแต่ละคนมีสภาพสังคมชีวิตแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นหลายรูปแบบ

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560) ได้อธิบาย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไว้ดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นการสังเกตศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคลทางด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัวและด้านสังคม โดยใช้เครื่องมือ ระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรมเพื่อคัดกรองนักเรียนต่อ

รัชพล เทียงดี (2563) ได้อธิบาย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไว้ดังนี้ การดำเนินงานโดยใช้ระเบียบสะสมที่ให้ข้อมูล 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพร่างกายและด้านครอบครัว โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายเพราะนักเรียนแต่ละคน มีความแตกต่าง มีพื้นฐานไม่เหมือนกันทำให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบทั้งด้านบวก และด้านลบ การรับรู้ข้อมูลของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น ทำให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจมากขึ้น นำข้อมูลไปคัดกรองได้ถูกต้อง สามารถช่วยป้องกันและแก้ปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566) ได้อธิบาย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลไว้ดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สถานศึกษาสามารถทำได้โดยต้องมีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพด้านครอบครัว ของนักเรียน ทุกคน จัดให้มีกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านของนักเรียน ผ่านการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องมีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบมีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง มีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา

สรุปได้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง กระบวนการที่ครูที่ปรึกษาร่วมกับครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา ดำเนินการเก็บข้อมูลสำคัญของนักเรียนแต่ละคน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และพฤติกรรม โดยครูที่ปรึกษาจะทำการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน พูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และเยี่ยมบ้านนักเรียน นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองและครูผู้สอนในวิชาต่าง ๆ ข้อมูลที่รวบรวมได้จะถูกนำมาใช้วิเคราะห์เพื่อการคัดกรอง ส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียน กระบวนการนี้จะดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็น

ระบบในทุกปีการศึกษา เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนจะได้รับการดูแลที่เหมาะสมและได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

2. การคัดกรองนักเรียน

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566) ได้อธิบาย การคัดกรองนักเรียน ไว้ดังนี้ การคัดกรองนักเรียนเป็นกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน SDQ ใช้ระเบียบวิธีที่เหมาะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และเพิ่มสะสมงาน ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ

รองรัตน์ ทองมาลา (2558) ได้อธิบาย การคัดกรองนักเรียน ไว้ดังนี้ การจำแนกนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรอง ซึ่งเป็นการจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตามพฤติกรรม ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ที่สถานศึกษาได้กำหนดให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความรุนแรงและความถี่ของปัญหา โดยในการดำเนินการคัดกรองนักเรียน สถานศึกษามีการประชุมครู กำหนดเกณฑ์ การคัดกรองเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกันให้เป็นที่ยอมรับของครูในสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

ปิยะพร ป้อมเกษม (2559) ได้อธิบาย การคัดกรองนักเรียน ไว้ดังนี้ การคัดกรองนักเรียนเป็นการนำข้อมูลนักเรียนมาพิจารณา เพื่อจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน ดังนี้ (1) กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์ของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ปกติ ควรจะได้รับการส่งเสริมและพัฒนา (2) กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์ของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์เสี่ยง/มีปัญหา โดยโรงเรียนจะต้องเร่งแก้ปัญหาให้นักเรียนกลุ่มนี้โดยด่วน

วีรวัฒน์ การุณวงศ์ (2564) ได้อธิบาย การคัดกรองนักเรียน ไว้ดังนี้ การคัดกรองนักเรียนสนับสนุนให้ครูและผู้เกี่ยวข้องกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา จากการใช้แบบประเมิน (SDQ) มอบหมายให้ครูคัดกรองนักเรียนและแบ่งกลุ่มนักเรียน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียนตามการคัดกรอง เน้นย้ำให้ครูจัดเก็บรักษาข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองเป็นความลับ นำข้อมูลจากการคัดกรองนักเรียนรายบุคคลมาสรุปผลและรายงานผลการคัดกรองนักเรียน

อัญทิรา วาตี (2561) ได้อธิบาย การคัดกรองนักเรียน ไว้ดังนี้ การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเพื่อนำมาจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และ

กลุ่มมีปัญหาซึ่งในการคัดกรองจะมีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาเป็นอย่างมาก ในการหาวิธีเพื่อช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องแต่อย่างไรก็ตามครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับและจะต้องมีการประสานงานกับผู้ปกครอง โรงเรียนเพื่อให้การคัดกรองและการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) ได้อธิบาย การคัดกรองนักเรียน ไว้ดังนี้ การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน มีประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสม ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาจจัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรองเป็น 2, 3 หรือ 4 กลุ่มก็ได้ ตามขอบข่ายและเกณฑ์การคัดกรองที่โรงเรียนกำหนด เช่น ในกรณีที่แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน อยู่ในเกณฑ์กลุ่มปกติ ควรได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา

กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาโดยเร่งด่วน

กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะแสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านอย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถพิเศษนั้นจนถึงขั้นสูงสุด

สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียน หมายถึง กระบวนการครูที่ปรึกษาและครูผู้สอนร่วมมือกับผู้บริหารสถานศึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้เครื่องมือและแบบประเมินต่าง ๆ เช่น แบบประเมิน SDQ ระเบียบสละสม และแบบประเมิน EQ ข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาใช้ในการจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ หลังจากจัดกลุ่มแล้ว ครูจะดำเนินการจัดทำแผนช่วยเหลือและสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนแต่ละกลุ่ม นอกจากนี้ ยังมีการตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาและดูแลนักเรียนตามผลการคัดกรอง โดยครูที่ปรึกษาจะเก็บรักษาข้อมูลเหล่านี้เป็นความลับและทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อให้การคัดกรองและการช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

วีรวัฒน์ การณวงษ์ (2564) ได้อธิบายการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนสนับสนุนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามกลุ่มนักเรียนที่คัดกรอง ส่งเสริมการจัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อแก้ไขปัญหาและส่งเสริมนักเรียนจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมกีฬา และ

ติดตามผลการให้คำปรึกษานักเรียนมีการประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน และมีการนิเทศ กำกับ ติดตามและการประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาปัญหาให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และสอดคล้องต่อนโยบายสถานศึกษา

อัจฉรา สอนโว (2560) ได้อธิบายการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน หมายถึงการสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลได้เรียนรู้และพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัวเผชิญกับปัญหาและดำรงตนได้เหมาะสมตามวัยโดยใช้รูปแบบที่หลากหลายตามสภาพและความเหมาะสม ได้แก่ การจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองนักเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โครงการพิเศษต่างๆ

อัญทิรา วาตี (2561) ได้อธิบายการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน หมายถึงการส่งเสริมพัฒนานักเรียน เป็นการสนับสนุนนักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา โดยการจัดกิจกรรม การส่งเสริมและพัฒนา ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เช่น จัดประชุมผู้ปกครองและแต่งตั้งผู้ปกครองเครือข่ายในการประสานงาน ผ่านกิจกรรมโฮมรูมเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นกิจกรรมที่ส่งเสริมนักเรียนกลุ่มปกติให้พัฒนา ตามศักยภาพ กิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และจัดกิจกรรมตามความถนัดความสนใจของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการแสดงออกที่เหมาะสม พร้อมทั้งมีการยกย่อง ชมเชย ใ้กับนักเรียนที่ทำความดี

ปรมาภรณ์ สนิธิ (2560) ได้อธิบายการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน หมายถึง การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนเป็นการจัดกิจกรรมโดยครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาให้มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมของนักเรียนและนโยบายของสถานศึกษา ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายมีความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรม เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

ปิยะพร ป้อมเกษตร (2559) ได้อธิบายการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน หมายถึง การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลุ่มความสามารถพิเศษ ให้นักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้พัฒนาศักยภาพได้เต็มที่ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ และจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ ไม่กลายเป็นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาและเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มที่เสี่ยง/มีปัญหา ได้รับการพัฒนาให้กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ โดยโรงเรียนสามารถทำได้หลายวิธี แต่มีกิจกรรมที่โรงเรียนจะต้องดำเนินการ คือ

1. การจัดกิจกรรมโฮมรูม
2. กิจกรรมเยี่ยมบ้าน

3. การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting)

4. การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต

สรุปได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชนดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนนักเรียนทุกกลุ่ม ครูประจำชั้นจัดกิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมเยี่ยมบ้าน และการประชุมผู้ปกครอง เพื่อสร้างความเข้าใจและส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนตามศักยภาพ นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมเสริมทักษะการดำรงชีวิต โดยครูจะใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายในการดำเนินกิจกรรมเหล่านี้ เพื่อตอบสนองต่อพฤติกรรมและความต้องการของนักเรียน โดยมีการติดตามผล นิเทศ และประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนจะพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ และเป็นไปตามนโยบายของสถานศึกษา

4. การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566) ได้อธิบายการป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง ความสามารถของสถานศึกษาที่ทำโดยมีการตรวจสอบหาสาเหตุติดแก่นักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครรภ์ในวัยเรียน มีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนดมีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิตรู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น มีมาตรการพิจารณาลงโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566) ได้อธิบายการป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง การดูแลช่วยเหลือเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน ไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาสังคม โดยเฉพาะนักเรียนในกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหา ซึ่งถือว่าเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม กิจกรรมการช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาแม้ว่าจะดำเนินการอย่างเต็มที่ทั้ง 4 ด้าน คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียนและการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน แต่ยังไม่สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ จำเป็นต้องส่งต่อนักเรียนให้กับครูในโรงเรียน หรือผู้เชี่ยวชาญภายนอก ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียน

ปรมาภรณ์ สนิธิ (2560) ได้อธิบายการป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาโดยใกล้ชิด ซึ่งครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาจะต้องมีความเข้าใจนักเรียนแต่ละคน และตระหนักถึงความสำคัญและเห็นคุณค่าของนักเรียนแต่ละคนโดยสามารถเลือกวิธีการและรูปแบบในการป้องกัน ช่วยเหลือนักเรียนได้

วีรวัฒน์ การุณวงศ์ (2564) ได้อธิบาย การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนในการช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหาด้าน การจัดหาแหล่งทุนการศึกษา ของนักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจยากลำบากติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้ครูจัดอบรมคุณธรรมจริยธรรม และมอบหมายให้ครูติดตาม และรายงานผลการ จัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข ปัญหาอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า กระบวนการป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครู ประจำชั้น ครูที่ปรึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาร่วมมือกันดำเนินการ โดยครูที่ปรึกษาทำหน้าที่ ติดตามดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาอย่างใกล้ชิด มีการตรวจหาสารเสพติดในนักเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง รวมถึงการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการป้องกันการตั้งครรภ์ ในวัยเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนและจัดหาแหล่งทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาด้าน เศรษฐกิจ นอกจากนี้ ครูยังจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและทักษะชีวิตให้นักเรียน เพื่อให้ พวกเขาเรียนรู้เท่าทันต่อภัยต่าง ๆ ในสังคม และสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม หากนักเรียนยังคงมีปัญหา ครูที่ปรึกษาจะประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อให้การช่วยเหลือ นักเรียนเป็นไปอย่างเต็มที่และตรงจุด

5. การส่งต่อนักเรียน

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566) ได้อธิบายการส่งต่อนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนของครูผู้สอนที่มีการส่งต่อนักเรียนมีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหามาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก มีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา มีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกทาง มีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ

กรรณสพร ผ่องมาส (2561) ได้อธิบายการส่งต่อนักเรียน หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินการ กับกลุ่มนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหารุนแรง ที่ครูไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหามาได้โดยลำพังโดยการ ประสานงานกับผู้ปกครอง และมีการประสานงานทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก สถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

เอกลักษณ์ อนันตะปุระ (2565) ได้อธิบายการส่งต่อนักเรียน หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือที่พฤติกรรมคงเดิมและไม่ดีขึ้นครูที่ปรึกษาต้องประสานกับครูที่จะช่วยเหลือ สรุปข้อมูล

นักเรียน ชี้แจงเหตุผลในการส่งต่อเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดี และติดตามผลการช่วยเหลือ ซึ่งการส่งต่อมี 2 แบบ คือ ส่งต่อภายในและส่งต่อนอกไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป การส่งต่อเป็นหนึ่งในกระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาตลอดกระบวนการ โดยมีการประสานงานหรือรับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ครูที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ปกครอง ซึ่งมีวิธีการและเครื่องมือตัวอย่าง

วีรวัดน์ การณวงษ์ (2564) ได้อธิบายการส่งต่อนักเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูแก้ไขปัญหาเบื้องต้น หากไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ให้ส่งต่อนักเรียน มีการวางแผน วิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียนเพื่อส่งต่อ มุ่งเน้นให้ครูบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร มอบหมายให้ครูชี้แจงเหตุผลกับนักเรียนและผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียน และให้ครูสรุปผลการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาไว้อย่างเป็นระบบ

สรุปได้ว่า การส่งต่อนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่ครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาร่วมมือกัน ผู้บริหาร ครูผู้สอนเริ่มต้นโดยการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา หากครูที่ปรึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ก็จะส่งต่อนักเรียนไปยังครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครอง เพื่อรับการช่วยเหลือเพิ่มเติม ในกรณีที่ปัญหายังคงไม่สามารถแก้ไขได้ สถานศึกษาจะส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ ครูที่ปรึกษามีหน้าที่ชี้แจงเหตุผลในการส่งต่อนักเรียนให้กับนักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจ พร้อมทั้งบันทึกและรายงานผลการส่งต่ออย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ครูที่ปรึกษายังส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษไปยังหน่วยงานหรือบุคคลที่สามารถส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

ข้อมูลเฉพาะของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

ความเป็นมาของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกองการศึกษาสงเคราะห์กรมสามัญศึกษา ตั้งขึ้นโดยมีจุดประสงค์ที่จะรับนักเรียนที่ได้รับการยกเว้น ตามพระราชบัญญัติการประถมศึกษา พ.ศ. 2478 โดยได้จัดตั้งโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์แห่งแรกขึ้นที่โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์พนมทวน ตั้งอยู่อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ในปี พ.ศ. 2496 โดยรับเด็กยากไร้ ที่อยู่ทางไกลคมนาคม และชาวเขาจากท้องที่ของจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ เข้าศึกษาเล่าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เป็นโรงเรียนรัฐบาลประเภทพิเศษอยู่ประจำกินนอน รัฐให้การสงเคราะห์เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องเขียนแบบเรียน และค่าอาหารคนละ 1,000 บาทต่อปี และจัดหลักสูตรเน้นหนักวิชาชีวเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 แล้วหากเรียนดีมีความประพฤติดีเหมาะสมที่จะกลับไปเป็นผู้นำในท้องถิ่น กรมสามัญศึกษาได้พิจารณาให้ทุนการศึกษาคัดเลือกให้เรียนต่อที่วิทยาลัยหมู่บ้านจอมบึงจังหวัดราชบุรี หรือโรงเรียนอาชีวศึกษา หรือโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดที่เด็กมี

ภูมิลำเนาอยู่เมื่อสำเร็จแล้วก็กลับไปเป็นครูในท้องถิ่นกันดารที่เป็นภูมิลำเนาเดิม ประเทศไทยมีโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ 42 แห่ง แยกเป็นประเภทโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ 26 แห่ง และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 16 แห่ง เขตการศึกษา 8 มีโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จำนวน 13 แห่ง แยกเป็นโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ 6 แห่ง โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 7 แห่ง (กรมวิชาการ, 2544) โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ทุกแห่งรับเด็กด้อยโอกาสซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก ซึ่งมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยากกว่าเด็กปกติทั่วไป เนื่องจากเป็นผู้ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาสังคมหรือปัญหาอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีพัฒนาการที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย และสามารถบรรลุถึงศักยภาพขั้นสูงสุดได้ซึ่ง กรมวิชาการ (2544) ได้กำหนดประเภทของเด็กด้อยโอกาสไว้ 10 ประเภทได้แก่

1. เด็กที่ถูกบังคับให้ขายแรงงาน หรือที่เรียกว่า แรงงานเด็ก หมายถึง เด็กที่ถูกบังคับให้ขายแรงงานหรือหารายได้ด้วยการขายแรงงานก่อนถึงวัยอันสมควร ถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้างจนไม่มีโอกาสได้รับการศึกษา
2. เด็กเร่ร่อน หมายถึงเด็กที่ไม่มีที่อยู่อาศัยพักพิงเป็นหลักแหล่งแน่นอน ดำรงชีวิตอยู่อย่างไร้ทิศทางขาดปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต เสี่ยงต่อการประสบอันตรายและเป็นปัญหาสังคม
3. เด็กที่อยู่ในธุรกิจทางเพศหรือโสเภณีเด็ก หมายถึง เด็กที่มีความสมัครใจหรือถูกล่อลวงบังคับให้ขายบริการทางเพศ หรือถูกชักจูงจนตกอยู่ในสภาพเสี่ยงต่อการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ
4. เด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือเด็กกำพร้า หมายถึง เด็กที่มารดาคลอดทิ้งไว้ในสถานพยาบาลหรือตามสถานที่ต่าง ๆ รวมไปถึงเด็กที่ถูกบิดามารดาปล่อยทิ้งไว้ให้มีชีวิตอยู่เพียงลำพัง หรือทิ้งไว้กับบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดา ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากปัญหาการหย่าร้างหรือครอบครัวแตกแยก มีสภาพชีวิตอยู่ท่ามกลางความสับสนขาดความรักและความอบอุ่นตลอดถึงเด็กที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู อันเนื่องมาจากสาเหตุอื่น
5. เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณ หมายถึง เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางร่างกาย ทางเพศ หรือจิตใจ มีชีวิตอยู่อย่างไม่เป็นสุข ระวัง หวาดกลัว เนื่องจากถูกทำร้ายทารุณ ถูกบีบคั้นกดดันจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองซึ่งมีสภาพจิตใจหรืออารมณ์ไม่เป็นปกติ หรือถูกล่วงละเมิดทางเพศในลักษณะต่าง ๆ จากบุคคลที่อยู่ใกล้ตัว
6. เด็กยากจนมากเป็นพิเศษ หมายถึง เด็กซึ่งเป็นบุตรหลานของคนยากจน ที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 20,000 บาทต่อปี และครอบครัวอาศัยอยู่รวมกันหลายคน ซึ่งทำให้ขาดแคลนปัจจัยพื้นฐาน มีชีวิตอยู่อย่างยากลำบากรวมถึงเด็กในแหล่งชุมชนแออัดหรือบุตรของกรรมการก่อสร้าง หรือมีที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารห่างไกล ขาดโอกาสที่จะได้รับการศึกษาและบริการอื่น ๆ

7. เด็กในชนกลุ่มน้อย หมายถึง เด็กที่มีวัฒนธรรมแตกต่างไปจากประชาชนส่วนใหญ่ มีชีวิตอยู่อย่างลำบาก และมีปัญหาเกี่ยวกับการถือสัญชาติไทย เป็นต้นเหตุทำให้ไม่ได้รับโอกาสในการได้รับการศึกษาหรือบริการอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นเด็กในครอบครัวที่อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ตามบริเวณแนวชายแดนของประเทศไทย

8. เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด หมายถึง เด็กที่ติดเชื้อเอดส์หรือมีบิดามารดาเจ็บป่วยด้วยโรคเอดส์ ส่งผลให้ถูกสังคมรังเกียจเป็นเหตุให้เด็กไม่สามารถเข้ารับการการศึกษา หรือบริการอื่น ๆ ร่วมกับเด็กปกติทั่วไปได้

9. เด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หมายถึง เด็กที่กระทำความผิดและถูกควบคุมอยู่ในสถานพินิจ คุ้มครองเด็กและเยาวชนตามกฎหมาย ตลอดถึงเด็กหญิงที่ตั้งครรภ์นอกสมรส ซึ่งมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น การทำแท้ง การฆ่าตัวตายการทอดทิ้งทารก เป็นต้น

10. เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่สังคมรังเกียจ หมายถึง เด็กที่ติดเชื้อเอดส์ หรือพ่อ แม่ เจ็บป่วยด้วยโรคเอดส์ เป็นเด็กที่มักจะถูกมองอย่างรังเกียจจนไม่สามารถเข้ารับการการศึกษาหรือบริการอื่นๆ ร่วมกับเด็กทั่วไป

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ยังเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ของชาติในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสในสถานศึกษา 3 ประเภท ได้แก่

1. ศูนย์การศึกษาพิเศษ หมายถึง สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาแก่เด็กที่มีความพิการ ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการ จัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ดูแลเด็กพิการ ครู บุคลากรและชุมชน รวมทั้งการจัดสื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใด ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง

2. โรงเรียนเฉพาะความพิการสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการโดยเฉพาะทั้งในลักษณะอยู่ประจำและไป-กลับ

3. โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ หมายถึง โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง ให้โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ เป็นสถานศึกษาที่มีการบริหารและการจัดการในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกาศเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ได้แก่

3.1 โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ หมายถึง โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 19 - 43 และ 45 - 62 รับนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล และ/หรือชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดการศึกษาแบบอยู่ประจำ

3.2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ โรงเรียนสมเด็จพระปิยมหาราชรมณียเขต โรงเรียนฟ้าใสวิทยา โรงเรียนเยาววิทย์จังหวัดพังงา

สรุปได้ว่า โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ เป็นโรงเรียนที่รับเด็กที่อยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก หรือเด็กด้อยโอกาส 10 ประเภท เป็นโรงเรียนของรัฐบาลประเภทพิเศษแบบอยู่ประจำกินนอน ให้การสงเคราะห์เครื่องนุ่งห่ม เครื่องเขียนแบบเรียน และค่าอาหารรายปี จำนวน 52 โรงเรียน

หลักการและวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาสงเคราะห์

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน อันจะนำไปสู่การพัฒนาครอบครัว ชุมชนและสังคม ผู้ด้อยโอกาสเป็นทรัพยากรบุคคลอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญและเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองแต่ผู้ด้อยโอกาสเป็นบุคคลซึ่งอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถเข้ารับบริการทางการศึกษาตามระบบปกติได้เนื่องจากประสบปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และอื่น ๆ ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อผู้ด้อยโอกาส จึงเป็นการศึกษาที่มุ่งจัดให้แก่บุคคลที่จำเป็นต้องให้บริการทางการศึกษาเป็นพิเศษ มุ่งให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษา และมุ่งพัฒนาผู้ด้อยโอกาสทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคมและทักษะฝีมือ ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม มีทักษะใน การดำรงชีวิตมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมได้ตามศักยภาพ ตลอดทั้งจิตสำนึกและมีบทบาทในการดูแล อนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมที่ดีงาม การจัดการศึกษาเพื่อผู้ด้อยโอกาสจึงควรเป็นการศึกษาที่มีความหลากหลายทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้เรียน ตามสภาพของผู้ด้อยโอกาสในแต่ละประเภท (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2566)

การจัดการศึกษาสงเคราะห์เป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน รับนักเรียนแบบอยู่ประจำและไป-กลับ ตามพื้นที่บริการซึ่งครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ในระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา เน้นการส่งเสริมทักษะอาชีพ ทักษะการดำรงชีวิต และทักษะวิชาการโดยนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาซึ่งเป็น 7 เอกลักษณ์ของโรงเรียน ปัจจุบันโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ทั้งหมด 52 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จำนวน 10 โรงเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ รวม 38 โรงเรียน โรงเรียนสมเด็จพระปิยมหาราชรมณียเขต โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ (ไป-กลับ) โรงเรียนฟ้าใสวิทยา และโรงเรียนเยาววิทย์ โดยในปีการศึกษา 2565 ได้รับเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ 10 ประเภท และเด็กพิการเรียนรู้ร่วมเข้าเรียนจำนวนทั้งหมด 32,841 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2566) จำแนกเป็น เด็กยากจน (มากเป็นพิเศษ) จำนวน 26,755 คน เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติด จำนวน 54 คน เด็กที่ถูกทอดทิ้ง จำนวน 1,080 คน เด็กที่ถูกทำร้ายอย่างทารุณ จำนวน 15 คน เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่สังคมรังเกียจ จำนวน 6 คน เด็กในชนกลุ่มน้อย จำนวน 1,275 คน เด็กเร่ร่อน จำนวน 8 คน เด็กถูกบังคับให้ขายแรงงาน หรือแรงงานเด็ก จำนวน 1 คน เด็กที่อยู่ในธุรกิจบริการทางเพศหรือโสเภณีเด็ก จำนวน 0 คน เด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จำนวน 114 คน และเด็กพิการเรียนร่วม จำนวน 3,533 คน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2566)

โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ไชยยุทธศาสตร์เชิงรุกโดยการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อค้นหา คัดกรองเด็กด้อยโอกาสให้โอกาสทางการศึกษา ประสานข้อมูลกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โรงเรียนได้มีการจัดการเรียนการสอนทั้งรูปแบบ On-site, On-Line, On-hand, On-Air และ On-demand แต่ส่วนใหญ่จะจัดการเรียนการสอนแบบ On-site โดยมีคู่มือแผนเผชิญเหตุเฉพาะ และใช้มาตรการหลัก 6 หลัก มาตรการเสริมเข้มของสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนใช้หลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน และการจัดการเรียนร่วมหลักสูตร อาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ส่งเสริมการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โดยจัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการจัดทำคู่มือดูแลนักเรียนประจำ คู่มือมาตรฐานด้านโภชนาการ สุขภาพโภชนาการ คู่มือสถานศึกษาปลอดภัย สำหรับโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์เพื่อให้นักเรียนมีความเป็นอยู่ที่ดี มีคุณภาพ มีสุขอนามัย มีภาวะโภชนาการที่ดีและมีความปลอดภัย รวมทั้งมีกระบวนการบริหารอย่างเป็นระบบ โดยเน้นทักษะอาชีพ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาการ ในการพัฒนาประสบการณ์เพื่อประกอบอาชีพในอนาคตอย่างสุจริต ส่งเสริมให้มีการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ หรือศูนย์บ่มเพาะด้านกีฬา ดนตรี ศิลปะ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น มุ่งสู่เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับนานาชาติและเวทีโลกต่อไป (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2566)

สรุปได้ว่า โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ หมายถึง โรงเรียนที่ผลิตเครื่องมือในการพัฒนาคน อันจะนำไปสู่การพัฒนาครอบครัว ชุมชนและสังคม เพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้มีทักษะอาชีพ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาการ จนสามารถกลายเป็นทรัพยากรบุคคลอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญและเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์ศึกษาอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 325 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ คุณภาพของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.943 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.341 -0.810 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ณัฐรัตน์ รุ่งกลิ่นขจรกุล (2559) ได้ทำการศึกษา แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอด่านช้าง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งระดับสูงสุดได้แก่การส่งต่อนักเรียนและ ระดับต่ำสุด ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดย แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอ ด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ทั้ง 5 ด้านมี ดังนี้ 1) ด้าน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลควรจัด ทำแนวทางในการรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนในด้านต่าง ๆ โดย ประสานข้อมูลจากครูที่ปรึกษา ครูประจำวิชาผู้ปกครองของนักเรียนและชุมชน 2) ด้านการคัดกรอง นักเรียนควรส่งเสริมให้จัดทำเอกสาร สารสนเทศ ผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนระดับชั้นเรียนและ ระดับ สถานศึกษาตามแนวทาง เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน อยู่ เสมอ 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน ควรให้ผู้ปกครองและชุมชนของนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาด้านต่าง ๆ มากขึ้น 4) ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาควรให้ผู้ปกครองและชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้นและ 5) ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ควรจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน และจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง

วรวิมล บุตรศรีภูมิ (2563) ได้ทำการศึกษา สภาพและแนวทางการดำเนินการพัฒนาการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 30 ผลการวิจัยพบว่า 1) โดยรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ดังนี้ ด้านการคัดกรองนักเรียน การส่งต่อนักเรียน การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และส่งเสริมนักเรียนตามลำดับ

2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา พบว่า ครูที่ปรึกษาควรมีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคลครบทุกคน พร้อมทั้งจัดบันทึกพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว สถานศึกษาควรมีการประชุมวางแผนในการคัดกรองให้เป็นแนวเดียวกัน และควรใช้ข้อมูลในการคัดกรองจัดทำแผน/โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้ครอบคลุมนักเรียนทุกคน

รัศมี แสงชุ่ม (2562) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การสนับสนุน การบริหารจัดการ และการดำเนินการด้านเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ การผลิตและการปฏิบัติทางวิชาชีพในการใช้เทคโนโลยีความรู้ทางสังคม กฎหมาย จริยธรรมด้านเทคโนโลยีและการปฏิบัติการเรียนรู้และการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล และความเป็นผู้นำและมีวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี ตามลำดับ และ (2) การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูในสถานศึกษาจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลางแตกต่างจากผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลางจะมีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กในทุกด้าน

อรสา กาโนรักษ์ (2566) ได้ทำการศึกษา การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตภูพานยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา ผลการวิจัยพบว่า การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตภูพานยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตภูพานยาวสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสหวิทยาเขตภูพานยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา จำนวน 214 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรทาโรยามาเน่ และสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสอดคล้อง (IOC) การทดสอบ

ค่าที (T-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) และตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีตรวจสอบความแตกต่างของเชฟเฟ (Scheffe's) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตภูมามยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตภูมามยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา จำแนกตามเพศและประสบการณ์ทำงานโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และ 3) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตภูมามยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา จำแนกตามขนาดสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Quidasol (2020) ได้ทำการศึกษา ความเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนและความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของครูกับการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มีจุดประสงค์คือ ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนและความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของครูและนักเรียน มีกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มครูโรงเรียนมัธยม Division of Laguna ประเทศฟิลิปปินส์ ผลการวิจัยพบว่าครูและนักเรียนมีทักษะในการรู้ ICT ในขณะที่ผู้บริหารโรงเรียนมีความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีในระดับปานกลางโดยมีทักษะด้าน ICT ที่จำกัดเมื่อเทียบกับมาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจัดการข้อมูลและสารสนเทศ การบูรณาการ ICT ของครูในกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนและการบูรณาการ ICT ของครูในกระบวนการเรียนการสอน นอกจากนี้ การบูรณาการ ICT ของครูมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในวิชาหลัก คำแนะนำรวมถึงการพัฒนาและการดำเนินการตามวิสัยทัศน์และแผนด้านเทคโนโลยีสำหรับโรงเรียน และการยกระดับทักษะ ICTอย่างต่อเนื่องของผู้เรียนคอมพิวเตอร์ศึกษารวมถึงบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นำด้านเทคโนโลยี

Kozloski K. C. (2006) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำความเป็นครูใหญ่ในการบูรณาการเทคโนโลยี องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของครูใหญ่ในมลรัฐต่างๆ จำนวน 45 มลรัฐของประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัย พบว่า รัฐต่างๆ ดังกล่าวได้กำหนดมาตรฐานทางเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวในปัจจุบัน กล่าวคือมีความพยายามที่จะให้ผู้บริหารโรงเรียนทุกคนมีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีตามที่มาตรฐานกำหนดด้วยความรับผิดชอบ ในขณะที่ภาคธุรกิจมีความต้องการบัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีเข้าร่วมทำงาน ความคาดหวังและความต้องการเหล่านี้จะบรรลุผลได้ก็ต่อเมื่อผู้บริหารเห็นความสำคัญและจะต้องส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีอย่างมี

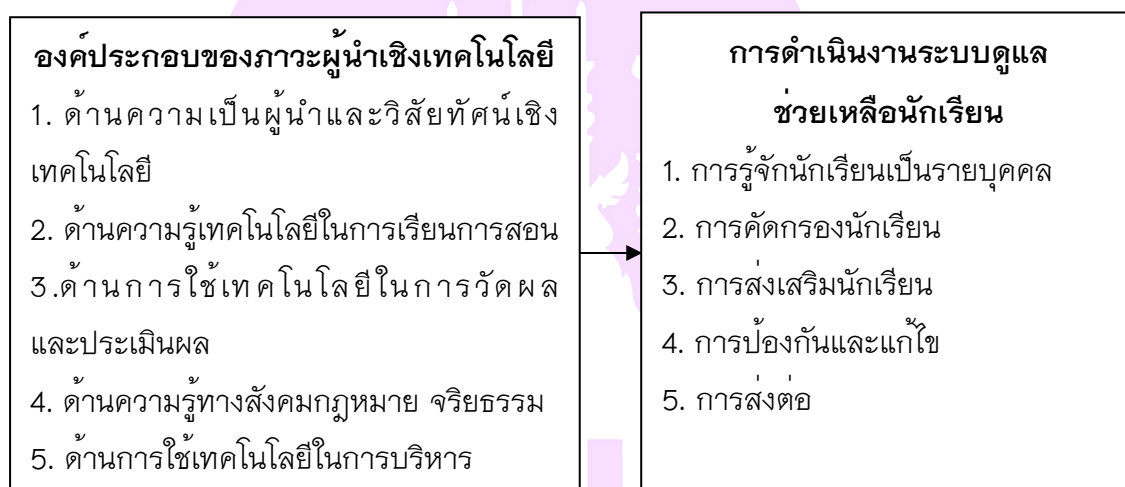
ประสิทธิภาพในสถานศึกษาและชุมชน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาและเศรษฐกิจในศตวรรษที่ 21 ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีด้านการเรียนรู้และการสอนมีขอบข่ายครอบคลุมถึงการยกระดับการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร การอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีที่หลากหลาย การใช้เทคโนโลยีที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน การสนับสนุนและส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนที่พัฒนาการคิด การตัดสินใจ และทักษะการแก้ปัญหาให้บุคลากรมีโอกาสดำเนินการพัฒนาวิชาชีพอย่างมีคุณภาพ

Thannimalai and Raman (2018) ได้ทำการศึกษา อิทธิพลของความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีของครูใหญ่ และการพัฒนาวิชาชีพต่อการบูรณาการเทคโนโลยีของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับของความเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีและโครงสร้าง 5 ด้าน ได้แก่ ความเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ วัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลความเป็นเลิศทางวิชาชีพ การพัฒนาระบบ และการเป็นพลเมืองดิจิทัลในโรงเรียน นอกจากนี้ยังศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารกับการบูรณาการเทคโนโลยีของ มีวิธีการศึกษาโดยการสุ่มอย่างเป็นระบบเพื่อเลือกผู้บริหาร จำนวน 90 คน และครู 645 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในเมือง Kedha ในการศึกษาการประเมินความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารเป็นไปตามมาตรฐานเทคโนโลยีการศึกษาแห่งชาติจากการศึกษาพบว่า ความเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารกับการบูรณาการเทคโนโลยีของครูมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการบูรณาการเทคโนโลยีของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Duickert (2016) ได้ทำการศึกษา พันธกิจของผู้บริหารระบบดิจิทัล สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัล ได้ว่า 1) มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความไว้วางใจและกล้าทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ 2) ประชาสัมพันธ์สื่อดิจิทัลและฐานงาน(Platform) เพื่อเพิ่มความเร็วและความยืดหยุ่นของงาน ผ่านระบบเครือข่ายดิจิทัล 3) สนับสนุนการจัดการความรู้ มีการปรับความรู้ใหม่ ๆ ให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอใช้ความรู้ที่ดีที่สุดในการทำงาน 4) การพัฒนาผู้บริหารไปพร้อมกับบุคลากรและสนับสนุนบุคลากรในการเรียนรู้ที่ทันสมัย ที่ครบวงจรอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะเป็นกุญแจสำคัญในการดำเนินชีวิตในอนาคต 5) มีความโปร่งใสในหน้าที่ที่รับผิดชอบ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าปลอดภัยและชัดเจนสำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี 2) ด้านความรู้เทคโนโลยี ในการเรียนการสอน 3) ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล 4) ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม 5) ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร ทั้งนี้องค์ประกอบของภาวะผู้นำดังกล่าวส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา
ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปอย่างมีระบบและบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 จำนวน 14 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 881 คน ข้อมูล ณ วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ.2566

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and morgan (1970) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 265 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยผู้วิจัยใช้จำนวนโรงเรียนทั้ง 14 โรงเรียน ซึ่งแสดงได้ดังนี้

ตาราง 2 ตารางแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่ม 6		
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 24 จังหวัดพะเยา	104	31
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 22 จังหวัดแม่ฮ่องสอน	46	14
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 25 จังหวัดแพร่	59	18
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 26 จังหวัดลำพูน	65	20
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 30 จังหวัดเชียงใหม่	58	17

ตาราง 2 (ต่อ)

โรงเรียนกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่ม 6		
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 จังหวัดเชียงใหม่	84	25
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 34 จังหวัดแม่ฮ่องสอน	32	10
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 56 จังหวัดน่าน	80	24
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 59 จังหวัดแม่ฮ่องสอน	42	13
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 60 จังหวัดเชียงใหม่	64	19
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 61 จังหวัดเชียงใหม่	44	13
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 62 จังหวัดเชียงราย	70	21
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 21 จังหวัดแม่ฮ่องสอน	57	17
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จิตต์อารี ในพระอุปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี	76	23
รวม	881	265

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูลการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือจำนวน 1 ชุด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี
2. ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
3. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล
4. ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม
5. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร

ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) จึงได้กำหนดค่าคะแนนช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) จึงได้กำหนดค่าคะแนนของคะแนนช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ จากเอกสารและงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ดังนี้ ท่านที่ 1 เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนที่นำนวัตกรรมเข้ามาร่วมในการบริหาร ท่านที่ 2 เป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายกิจการนักเรียน ท่านที่ 3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรม เมื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of item Objective Congruence: IOC) มีค่าเท่ากับ 1 และปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ
5. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับประชากรที่ศึกษาแต่มีโรงเรียนที่ได้รับเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

โดยเลือกแบบเจาะจงเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ทั้งนี้ ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 เท่ากับ 0.783 และแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 เท่ากับ 0.872

6. ยื่นคำร้องการรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา และได้รับเอกสารรับรองเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2567

7. ดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. บันทึกขอออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา ถึงบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

2. นำส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยพร้อมแนบแบบสอบถามโดยใช้ Google Form ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผ่านทางระบบการสื่อสารข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของสถานศึกษา

3. เมื่อได้รับการตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบ ความถูกต้องความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม เพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติและสรุปผลตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในการวิจัย ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

กลุ่ม 6 สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์แปลความหมายในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

2.1 ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ระดับน้อยที่สุด

2.2 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2556) ดังนี้

0.20 ลงไป	หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่อกันในระดับต่ำมาก
0.21 – 0.40	หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่อกันในระดับต่ำ
0.41 – 0.60	หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่อกันในระดับปานกลาง
0.61 – 0.80	หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่อกันในระดับสูง
0.81 ขึ้นไป	หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่อกันในระดับสูงมาก

4. การวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) ด้วยการหาดัชนีความสอดคล้องของคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC)

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability Coefficients) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2.4 การหาค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson correlation coefficient)

2.5 การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้โดยได้ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$ หมายถึง คะแนนเฉลี่ย (Mean)

S.D. หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

n หมายถึง จำนวนข้อมูล

X หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา

X_1 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี

X_2 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

X_3 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล

X_4	หมายถึงภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี
X_5	หมายถึงภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร
Y	หมายถึงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
Y_1	หมายถึงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
Y_2	หมายถึงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การคัดกรองนักเรียน
Y_3	หมายถึงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
Y_4	หมายถึงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา
Y_5	หมายถึงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งต่อ
r	หมายถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	หมายถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	หมายถึงค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
R^2_{adj}	หมายถึงค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ปรับแก้แล้ว
$S.E._{est}$	หมายถึงค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
B	หมายถึงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	หมายถึงสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ พยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$S.E._B$	หมายถึงค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
VIF	หมายถึงปัจจัยการขยายตัวของแปรปรวน (Variance inflation factor)
Tolerance	หมายถึง ค่าความคงทนของการยอมรับ
t	หมายถึงค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – Distribution
P	หมายถึงความน่าจะเป็นที่คำนวณได้
Y'	หมายถึงสมการพยากรณ์ ประสิทธิภาพผลคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ กลุ่ม 6 ในสมการรูปคะแนนดิบ
Z'	หมายถึงสมการพยากรณ์ ประสิทธิภาพผลคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนการศึกษา สงเคราะห์ กลุ่ม 6 ในสมการรูปคะแนนมาตรฐาน
*	หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการตอบแบบสอบถามการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 265 คน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปดังรายละเอียด ตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน (n=265)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	79	29.80
1.2 หญิง	186	70.20
1.3 ไม่ระบุ	0	0.00
รวม	265	100.00
2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
2.1 น้อยกว่า 5 ปี	41	15.50
2.2 5 – 10 ปี	98	37.00
2.3 มากกว่า 11	126	47.50
รวม	265	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 265 คน จำแนกตามเพศ ประกอบด้วย ชาย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 29.80 หญิง จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 70.20 และไม่ระบุเพศ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 และ มากกว่า 11 ปีขึ้นไป จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

การวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยจำแนกผลการวิเคราะห์ตามค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และระดับของภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 โดยภาพรวม

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหารสถานศึกษา	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี	4.59	0.31	มากที่สุด	1
2. ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน	4.11	0.17	มาก	5
3. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผล และประเมินผล	4.51	0.25	มากที่สุด	3
4. ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม	4.58	0.17	มากที่สุด	2
5. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร	4.36	0.46	มาก	4
รวม	4.43	0.19	มาก	

จากตาราง 4 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.31) รองลงมา คือ ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.17) ส่วนภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.16) ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ
ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี

ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิง เทคโนโลยี	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีมา ประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการอย่าง เป็นระบบ	4.87	0.34	มากที่สุด	2
2. ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีใน การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทาง การศึกษา	4.89	0.31	มากที่สุด	1
3. ผู้บริหารมีการวางแผนและดำเนินงาน โดยใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	4.24	0.69	มาก	5
4. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนา บุคลากรให้มีความรู้ และความเข้าใจใน การใช้เทคโนโลยี	4.35	0.80	มาก	3
5. ผู้บริหารมองเห็นความสำคัญของการใช้ เทคโนโลยีใน การปรับปรุงการเรียน การสอน	4.33	0.71	มาก	4
6. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการส่งเสริมให้ บุคลากรใช้เทคโนโลยีอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.87	0.44	มากที่สุด	2
รวม	4.59	0.31	มากที่สุด	

จากตาราง 5 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสถานศึกษาสังกัด
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี อยู่ในระดับ
มากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหาร
ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา ($\bar{X}$ = 4.89, S.D. = 0.31)
รองลงมา คือ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ
($\bar{X}$ = 4.87, S.D. = 0.44) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารมีการวางแผนและดำเนินงานโดยใช้
เทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.69) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ
ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียน		n = 265		การแปลผล	อันดับ
การสอน		$\bar{X}$	S.D.		
1. ผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถนำมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนรู้		4.82	0.52	มากที่สุด	1
2. ผู้บริหารนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการ		3.17	0.44	ปานกลาง	7
3. ผู้บริหารนำแอปพลิเคชันหรือเกมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน		3.14	0.40	ปานกลาง	8
4. ผู้บริหารสามารถบูรณาการเทคโนโลยีในการออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา		4.70	0.46	มากที่สุด	2
5. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้คลังความรู้ออนไลน์และเครื่องมือดิจิทัล เช่น DLTV, DLIT, Search Engine		4.06	0.93	มาก	6
6. ผู้บริหารประสานงานและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยี		4.07	0.28	มาก	5
7. ผู้บริหารสนับสนุนการพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยีของครูเพื่อปรับปรุงคุณภาพการสอน		4.46	0.57	มาก	3
8. ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและประสานงานระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน		4.45	0.58	มาก	4
รวม		4.11	0.17	มาก	

จากตาราง 6 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11, S.D. = 0.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารมีความรู้

เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถนำมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.82, S.D. = 0.52) รองลงมา คือ ผู้บริหารสามารถบูรณาการเทคโนโลยีในการออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ($\bar{X}$ = 4.70, S.D. = 0.46) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารนำแอปพลิเคชันหรือเกมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ($\bar{X}$ = 3.14, S.D. = 0.40) ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ
ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล

ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผล และประเมินผล	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ผู้บริหารนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียน	4.53	0.51	มากที่สุด	2
2. ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.52	0.56	มากที่สุด	3
3. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	4.65	0.52	มากที่สุด	1
4. ผู้บริหารประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีที่ใช้ในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	4.48	0.53	มาก	5
5. ผู้บริหารนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาใช้ในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการในสถานศึกษา	4.51	0.54	มากที่สุด	4
6. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์	4.43	0.51	มาก	7
7. ผู้บริหารสามารถปรับปรุงระบบการบริหารงานภายในสถานศึกษาจากผลการประเมินที่ได้มีประสิทธิภาพ	4.46	0.52	มาก	6

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผล และประเมินผล	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
8. ผู้บริหารตรวจสอบและประเมินผลการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	4.48	0.53	มาก	5
9. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้ในการบริหารจัดการเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.51	0.53	มากที่สุด	4
10. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยีสำหรับการประเมินผลและการจัดการเรียนรู้	4.52	0.54	มากที่สุด	3
รวม	4.51	0.25	มาก	

จากตาราง 7 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผล และประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.65, S.D. = 0.52) รองลงมา คือ ผู้บริหารนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.51) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ

ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม

ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ผู้บริหารสนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียมในสถานศึกษา	4.93	0.32	มากที่สุด	1
2. ผู้บริหารสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสำหรับครูและนักเรียน	4.91	0.33	มากที่สุด	2

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
3. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้เทคโนโลยีโดยไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร	4.89	0.34	มากที่สุด	3
4. ผู้บริหารให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องตามกฎหมายให้กับครูและนักเรียน	4.12	0.33	มาก	6
5. ผู้บริหารส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยของข้อมูลและการรักษาความเป็นส่วนตัว	4.70	0.46	มากที่สุด	4
6. ผู้บริหารส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบในการบริหารงานและการจัดการเรียนรู้	4.05	0.22	มาก	7
7. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะการสอนอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีจริยธรรม	4.46	0.71	มาก	5
รวม	4.58	0.17	มากที่สุด	

จากตาราง 8 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.58, S.D. = 0.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียมในสถานศึกษา ($\bar{X}$ = 4.93, S.D. = 0.32) รองลงมา คือ ผู้บริหารสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสำหรับครูและนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.91, S.D. = 0.33) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบในการบริหารงานและการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.05, S.D. = 0.22) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ
ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร

ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ผู้บริหารส่งเสริมการพัฒนาก้าวหน้าทางวิชาชีพของครูโดยใช้เทคโนโลยี	4.08	0.81	มาก	7
2. ผู้บริหารเป็นต้นแบบในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารและการพัฒนางานอย่างมีประสิทธิภาพ	4.30	0.68	มาก	4
3. ผู้บริหารบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล	4.39	0.73	มาก	3
4. ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและบริหารงานเป็นกิจวัตรประจำวัน	4.18	0.83	มาก	6
5. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีในการพัฒนางานวิชาการและการสอน	4.28	0.79	มาก	5
6. ผู้บริหารสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา	4.70	0.46	มากที่สุด	1
7. ผู้บริหารสนับสนุนการจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการเรียนการสอน	4.62	0.53	มากที่สุด	2
รวม	4.36	0.46	มาก	

จากตาราง 9 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา ($\bar{X}$ = 4.70, S.D. = 0.46) รองลงมา คือ ผู้บริหารสนับสนุนการจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 4.62, S.D. = 0.53) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมการพัฒนาก้าวหน้าทางวิชาชีพของครูโดยใช้เทคโนโลยี ($\bar{X}$ = 4.08, S.D. = 0.81) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

การวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยจำแนกผลการวิเคราะห์ตามค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และระดับของภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษกลุ่ม 6 โดยภาพรวม

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.55	0.27	มากที่สุด	1
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.36	0.49	มาก	2
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.27	0.56	มาก	5
4. ด้านการป้องกันและแก้ไข	4.30	0.56	มาก	3
5. ด้านการส่งต่อ	4.29	0.54	มาก	4
รวม	4.35	0.42	มาก	

จากตาราง 10 พบว่า ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.27) รองลงมา คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.49) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X}$ = 4.27, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุกคน	4.53	0.56	มากที่สุด	4
2. สถานศึกษามีการออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนครบทุกคน	4.64	0.53	มากที่สุด	1
3. สถานศึกษามีการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์ เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน	4.52	0.50	มากที่สุด	5
4. สถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง	4.59	0.49	มากที่สุด	3
5. สถานศึกษามีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ	4.59	0.49	มากที่สุด	3
6. สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไข ปัญหา นักเรียนได้อย่าง ถูกทาง	4.61	0.49	มากที่สุด	2
7. สถานศึกษามีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา	4.35	0.74	มาก	6
รวม	4.55	0.27	มากที่สุด	

จากตาราง 11 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนครบทุกคน ($\bar{X}$ = 4.64, S.D. = 0.53) รองลงมา คือ สถานศึกษามีการนำ

ข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X}$ = 4.61, S.D. = 0.49) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.74) ตามลำดับ

**ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
ด้านการคัดกรองนักเรียน**

ด้านการคัดกรองนักเรียน	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมิน SDQ (Strengthsand Difficulties Questionnaire)	4.46	0.67	มาก	1
2. สถานศึกษามีการใช้ระเบียบสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน	4.42	0.72	มาก	2
3. สถานศึกษามีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียนจากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน	4.42	0.65	มาก	2
4. สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)	4.41	0.62	มาก	3
5. สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ	4.18	0.81	มาก	4
รวม	4.36	0.49	มาก	

จากตาราง 12 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมิน SDQ (Strengthsand Difficulties Questionnaire) ($\bar{X}$ = 4.46, S.D. = 0.67) รองลงมา คือ สถานศึกษามีการใช้ระเบียบสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน

($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.72) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.81) ตามลำดับ

**ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน**

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเสริมแก่นักเรียนทุกคน	4.25	0.84	มาก	4
2. สถานศึกษามีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการประกวดแข่งขันในเวทีต่าง ๆ	4.29	0.79	มาก	2
3. สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นักเรียน	4.25	0.75	มาก	4
4. สถานศึกษามีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับสถานศึกษา	4.28	0.77	มาก	3
5. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง	4.24	0.69	มาก	5
6. สถานศึกษามีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลัง การจัดกิจกรรมทุกครั้งและมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา	4.35	0.80	มาก	1
รวม	4.27	0.56	มาก	

จากตาราง 13 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.27, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการ

บันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลัง การจัดกิจกรรมทุกครั้งและมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม และจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.80) รองลงมา คือ สถานศึกษามีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วม การประกวดแข่งขันในเวทีต่าง ๆ ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.79) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามี การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.69) ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการป้องกันและแก้ไข

ด้านการป้องกันและแก้ไข	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. สถานศึกษามีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.33	0.71	มาก	2
2. สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศและการตั้งครรภ์ในวัยเรียน	4.41	0.62	มาก	1
3. สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือ นักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่ กำหนด	4.18	0.81	มาก	5
4. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง	4.27	0.72	มาก	3
5. สถานศึกษามีมาตรการพิจารณาโทษ และการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสม แก่นักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.26	0.84	มาก	4
รวม	4.30	0.56	มาก	

จากตาราง 14 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้านการป้องกันและแก้ไข อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ ความรู้เรื่องเพศและการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ($\bar{X}$ = 4.41, S.D. = 0.62) รองลงมา คือ สถานศึกษามีการ

ตรวจสอบหาสาเหตุที่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.71) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.81) ตามลำดับ

**ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6
ด้านการส่งต่อ**

ด้านการส่งต่อ	n = 265		การแปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา	4.29	0.79	มาก	3
2. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว	4.25	0.75	มาก	5
3. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน	4.28	0.77	มาก	4
4. สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก	4.24	0.69	มาก	6
5. สถานศึกษามีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียนและ ประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ	4.35	0.80	มาก	1
6. สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกทาง	4.33	0.71	มาก	2
รวม	4.29	0.54	มาก	

จากตาราง 15 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียนและประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ

($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.80) รองลงมา คือ สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกทาง ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.71) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถ แก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.69) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษา พิเศษ กลุ่ม 6

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	Sig	แปลผล
	(r)		
ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหารสถานศึกษา	0.839**	.000	มีความสัมพันธ์ต่อกันใน ระดับสูงมาก

จากตาราง 16 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.839 มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับน้อยกว่า .01 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ
ผู้บริหารสถานศึกษา และตัวแปรประสิทธิผลของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y	Mean	S.D.
X ₁	1.000						4.59	0.31
X ₂	0.146*	1.000					4.11	0.17
X ₃	0.229**	0.184**	1.000				4.51	0.25
X ₄	0.374**	0.229**	0.132**	1.000			4.58	0.17
X ₅	0.560**	0.241**	0.357**	0.450**	1.000		4.36	0.46
Y	0.710**	0.218**	0.145**	0.375**	0.832**	1.000	4.35	0.42

จากตาราง 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา (X) กับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 14 คู่ และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นรายด้าน (X) กับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) สูงสุด 3 อันดับแรกพบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร (X₅) ($r = 0.832^{**}$) รองลงมาคือ ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี (X₁) ($r = 0.710^{**}$) และด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม (X₄) ($r = 0.375^{**}$) ตามลำดับ และภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผล และประเมินผล (X₃) ($r = 0.145^{**}$) น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ Multicollinearity

Variable	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
X ₁	0.67	1.50
X ₂	0.91	1.10
X ₃	0.86	1.17
X ₄	0.79	1.32
X ₅	0.56	1.78

จากตาราง 18 พบว่า จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่าค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่าไม่ใกล้ศูนย์ (>0.5) และค่า Variance Inflation Factor ของตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่า น้อยกว่า 10 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีระดับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ตาราง 19 แสดงอำนาจพยากรณ์ของตัวแปรพยากรณ์ และคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

ปัจจัยพยากรณ์	R	R ²	ร้อยละพยากรณ์
X ₅	.832**	.692	69.20
X ₅ , X ₁	.883**	.779	77.90
X ₅ , X ₁ , X ₃	.885**	.783	78.30

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

กลุ่ม 6 เรียงลำดับตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร (X_5) โดยมีค่าอำนาจในการพยากรณ์ เท่ากับร้อยละ 69.20 เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ตัวที่สอง ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี (X_1) จะมีค่าอำนาจในการพยากรณ์ เท่ากับร้อยละ 77.90 และเมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ตัวที่สาม ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผล และประเมินผล (X_3) เท่ากับร้อยละ 78.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อการสร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 จากตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด จึงได้นำเสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ (B , β) ดังตาราง 20

ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Coefficient) แบบวิธี Stepwise เพื่อหาความสามารถในการพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

ตัวแปร	b	SE	β	t
ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร (X_5)	0.564	0.034	0.610	16.808**
ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี (X_1)	0.480	0.034	0.352	10.118**
ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล (X_3)	0.120	0.053	0.069	2.236*
a = -0.852 R = 0.885 $SE_{est} = 0.198$ $R^2 = 0.783$ F = 313.999**				

จากตาราง 20 จะเห็นได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 มีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร (X_5) ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี (X_1) และด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล (X_3) ทั้ง 3 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ได้ร้อยละ 78.30 ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถมาสร้างสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการรูปคะแนนดิบ

$$Y' = -0.852 + 0.564 (X_5) + 0.480 (X_1) + 0.120(X_3)$$

สมการรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = 0.610(Z_5) + 0.352(Z_1) + 0.069(Z_3)$$

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอโดยเรียงลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 พบว่า

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

1.1 ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยีพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้บริหารมีการวางแผนและดำเนินงานโดยใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.2 ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับ

เทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถนำมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนรู้ รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสามารถบูรณาการเทคโนโลยีในการออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้บริหารนำแอปพลิเคชันหรือเกมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน

1.3 ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

1.4 ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารสนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียมในสถานศึกษา รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสำหรับครูและนักเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบในการบริหารงานและการจัดการเรียนรู้

1.5 ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสนับสนุนการจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการเรียนการสอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพของครูโดยใช้เทคโนโลยี

2. ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 พบว่า

ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล, ด้านการคัดกรองนักเรียน, ด้านการป้องกันและแก้ไข, ด้านการส่งต่อ และด้านการส่งเสริมนักเรียน

2.1 ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สถานศึกษามีการออกเยี่ยมบ้านของ

นักเรียนครบทุกคน รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่าง ถูกทาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สถานศึกษามีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา

2.2 ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้ แบบประเมิน SDQ (Strengthsand Difficulties Questionnaire) รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษามีการ ใช้ระเบียนสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สถานศึกษามี การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ปกติ กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ

2.3 ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สถานศึกษามีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับ นักเรียนหลัง การจัดกิจกรรมทุกครั้งและมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน เพื่อเป็น หลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษามี การส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการประกวดแข่งขันในเวทีต่าง ๆ และข้อที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด ได้แก่ สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะความรู้ตาม ความสามารถของตนเอง

2.4 ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการป้องกันและแก้ไข พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศและ การตั้งครรภ์ในวัยเรียน รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษามีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด

2.5 ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 ด้านการส่งต่อ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สถานศึกษามีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงาน ผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียนและ ประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกทาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สถานศึกษามีการดำเนินการ ส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหได้ไปยังหน่วยงานภายนอก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.839 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า .01 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง

4. การสร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 พบว่า

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพยากรณ์ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 พบว่า ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร (X_5) ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี (X_1) และด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล (X_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะสามารถเขียนในรูปแบบของสมการพยากรณ์ในสมการรูปคะแนนดิบ และสมการรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการรูปคะแนนดิบ

$$Y' = -0.852 + 0.564(X_5) + 0.480(X_1) + 0.120(X_3)$$

สมการรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = 0.610(Z_5) + 0.352(Z_1) + 0.069(Z_3)$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา เรื่องภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน และระดับมาก 2 ด้าน เรียงลำดับจากสูงที่สุดไปหาต่ำสุด ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี ด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรมด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผล และประเมินผล ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร และด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ตามลำดับ

1.1 ผลการศึกษา ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

อยู่ในระดับมาก และพบว่า ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา เพื่อให้มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การเก็บข้อมูลไว้ในพื้นที่ออนไลน์ สะดวกและง่ายกว่าการเก็บรักษาเอกสาร ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน นอกจากทันสมัยแล้วยังช่วยลดการใช้กระดาษ และการใช้เทคโนโลยีมาเป็นผู้ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล นับว่าเป็นการวิเคราะห์ที่มีประสิทธิภาพ แม่นยำ และเที่ยงตรงมากกว่าการวิเคราะห์โดยใช้มนุษย์อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อดิศักดิ์ ดงสิงห์ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า ความเป็นผู้นำและมีวิสัยทัศน์ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหาร ถึงการมีความคิดในเชิงรุก มองภาพในอนาคตโดยผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีวิสัยทัศน์ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมโดยการรวบรวมข้อมูลทางเทคโนโลยีพื้นฐาน วิเคราะห์สถานภาพของโรงเรียน โดยนำเสนอมุมมองในเชิงวิสัยทัศน์ พิจารณาคัดเลือกและจัดลำดับวิสัยทัศน์ สื่อสารวิสัยทัศน์ไปยังบุคลากรในโรงเรียนและสร้างแรงบันดาลใจให้แก่บุคลากรในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้

1.2 ผลการศึกษา ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อยู่ในระดับมาก และพบว่า ผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถนำมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนรู้ ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารนับเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่ในการเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยี ซึ่งผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมองเห็นความสำคัญของเทคโนโลยี ที่มีความทันสมัยอย่างก้าวกระโดดในปัจจุบัน ซึ่งผู้บริหารจะเป็นผู้ริเริ่มในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหาร และส่งเสริมให้ครูผู้สอนในสถานศึกษานำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไอรดา นรสาร (2566) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่แสดงถึงการเรียนรู้และสร้างทักษะด้านเทคโนโลยี มีการส่งเสริมและผลักดันบุคลากรในโรงเรียนและสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามามีส่วนในการจัดการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมืออย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนของครู ใช้คลังความรู้ออนไลน์ คลังสื่อออนไลน์ คลังแผนจัดการเรียนรู้ออนไลน์ และคลังข้อสอบออนไลน์เข้ามาประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน

1.3 ผลการศึกษา ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผล และประเมินผล ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อยู่ในระดับมาก และพบว่า ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยในปัจจุบันที่ก้าวเข้าสู่ยุคแห่งเทคโนโลยี

ที่ล้ำสมัย มีความจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพด้านครูผู้สอน และปรับเปลี่ยนวิธีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนพร้อมทั้งครูผู้สอนต้องเข้าใจธรรมชาติของนักเรียน มีเทคนิคการสอนใหม่ๆ ปรับประยุกต์ใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน ตลอดจนมีการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงประสิทธิผลที่เกิดกับผู้เรียน ในปัจจุบันการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนสามารถใช้ประเมินได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งสะดวก รวดเร็ว แม่นยำ และสามารถปรับประยุกต์ให้การประเมินผลที่มีความสนุก ไม่น่าเบื่อหรือสร้างความกดดันให้แก่ผู้เรียนในยุคปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อติศักดิ์ ดงสิงห์ (2560) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดและประเมินผลทั้งในแง่ของการเรียน การสอนหรือการประเมินการใช้เทคโนโลยี มีลักษณะที่แสดงออกให้เห็นถึงการจัดให้มีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผลในหลายด้าน ทั้งการใช้เทคโนโลยีในการเก็บ รวบรวม ข้อมูล และแปลผลการวิเคราะห์ การใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีในการวินิจฉัยและประเมินระบบการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาและการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีที่ใช้ในสถานศึกษา

1.4 ผลการศึกษา ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาด้านความรู้ทางสังคมกฎหมาย จริยธรรม ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่า ผู้บริหารสนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียมในสถานศึกษานับว่าเป็นส่วนสำคัญของผู้บริหารที่จะต้องแสดงพฤติกรรมในสนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียม ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี ด้วยการให้ความรู้และการสนับสนุนในด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องและมีความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวังและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และไม่ขัดกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ทำให้นักเรียนทุกคนเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ตรงกับความต้องการอย่างถูกกฎหมายและจริยธรรม ด้วยการออกกฎระเบียบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา

1.5 ผลการศึกษา ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่า ผู้บริหารสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารจะต้องสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา ผู้บริหารจะต้องจัดสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการใช้เทคโนโลยีให้กับครูผู้สอน เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารเป็นผู้นำที่ดีในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงาน เป็นตัวอย่างผู้นำที่มีการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัย จึงจะช่วยให้เกิดแรงผลักดันให้ครูผู้สอนมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการ

เรียนการสอน สอดคล้องกับแนวคิดของ ธัญนิชา สุขวงศ์ (2564) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย สนับสนุนบุคลากรในด้านการศึกษาและการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนางาน พัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยี เป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้และผลักดันให้เกิดการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และระดับมาก 4 ด้าน เรียงลำดับจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไข ด้านการส่งต่อ และด้านการส่งเสริมนักเรียน ตามลำดับ

2.1 ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่าสถานศึกษามีการออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนครบทุกคน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการเยี่ยมบ้านนักเรียนนับว่าเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษเป็นโรงเรียนแบบอยู่ประจำ การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด พร้อมทั้งต้องทราบสภาพแวดล้อมของชุมชน เพราะสิ่งที่กล่าวมานั้นมีผลกับพฤติกรรมของผู้เรียน และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะต้องมีข้อมูลที่เป็นพื้นฐาน เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างลุล่วง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชูวิทย์ สิงห์โท (2556) ได้กล่าวถึง ครูที่ปรึกษาจะต้องศึกษานักเรียนในความรับผิดชอบของตนเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของเด็ก ซึ่งแต่ละคนมีสภาพสังคมชีวิตแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นหลายรูปแบบ และสอดคล้องกับแนวคิดของ อุดลย์ วรรณะปะกะ (2566) ได้กล่าวถึง การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สถานศึกษาสามารถทำได้โดยต้องมีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพด้านครอบครัว ของนักเรียน ทุกคน จัดให้มีกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านของนักเรียน ผ่านการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องมีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบมีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง มีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา

2.2 ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อยู่ในระดับมาก และพบว่า

สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire) มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะแบบประเมิน SDQ เป็นแบบประเมินที่มีการวิเคราะห์พฤติกรรมเบื้องต้นของนักเรียน คัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยที่แบบประเมินมีการแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ นักเรียนประเมินตนเอง ผู้ปกครองประเมินนักเรียน และครูผู้สอนประเมินนักเรียน ซึ่งทำให้สามารถวิเคราะห์ผู้เรียนจากมุมมองที่แตกต่างกัน และได้ผลลัพธ์จากการประเมินเป็นกลุ่มของผู้เรียน ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ซึ่งสามารถช่วยเหลือครูผู้สอนในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566) ได้กล่าวถึง การคัดกรองนักเรียน เป็นกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน SDQ ใช้ระเบียบสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปีมีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ

2.3 ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อยู่ในระดับมาก และพบว่า สถานศึกษามีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลัง การจัดกิจกรรมทุกครั้งและมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินการส่งเสริมพัฒนา นักเรียนของสถานศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงานช่วยให้สถานศึกษามีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นหลักฐานที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุดการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้นักเรียน เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมซ่อมเสริม สอดคล้องกับแนวคิดของ อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566) ได้กล่าวถึง การคัดกรองนักเรียน เป็นกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน SDQ ใช้ระเบียบสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปีมีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ

2.4 ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไข ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อยู่ในระดับมาก และพบว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญกับความรู้เรื่องเพศสำหรับนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ และความสัมพันธ์ รวมถึงสามารถป้องกันความเสี่ยงจากการตั้งครรภ์ในวัยเรียนได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ อดุลย์วรรณปะกะ (2566) ได้กล่าวถึง การป้องกันและการแก้ไขปัญหาการเรียนการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครรภ์ในวัยเรียน มีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนดมีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิตรู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น มีมาตรการพิจารณาโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน

2.5 ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อ ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อยู่ในระดับมาก และพบว่าสถานศึกษามีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียนและประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานอย่างเป็นระบบช่วยให้สถานศึกษามีการช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และต่อเนื่อง ส่งผลให้นักเรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของ วีรวัฒน์ การุณวงศ์ (2564) ได้กล่าวถึง ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูแก้ไขปัญหาเบื้องต้น หากไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ให้ส่งต่อนักเรียน มีการวางแผนวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียนเพื่อส่งต่อ มุ่งเน้นให้ครูบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร มอบหมายให้ครูชี้แจงเหตุผลกับนักเรียน และผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียน และให้ครูสรุปผลการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาไว้อย่างเป็นระบบ

3. จากสมมติฐานการวิจัย “ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6” ซึ่งได้ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก โดยด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร มีค่าคะแนนความสัมพันธ์เฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารเป็นผู้นำที่ดีในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงาน เป็นตัวอย่างผู้นำที่มีการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัย จึงจะช่วยให้เกิดแรงผลักดันให้ครูผู้สอนมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการ

การจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับแนวคิดของ ธัญนิชา สุขวงศ์ (2564) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย สนับสนุนบุคลากรในด้านการศึกษาและการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนางาน พัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยี เป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้ และผลักดันให้เกิดการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญทิรา วาตี (2561) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร สุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ได้แก่ ความรู้ความสามารถของครู การปฏิบัติงานของครูพฤติกรรมผู้บริหาร การรู้จักตนเองและพึ่งตนเองได้ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. จากการสร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 พบว่า สมการพยากรณ์ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี และด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้ง 3 ด้าน นับเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการเป็นผู้นำของสถานศึกษา โดยเฉพาะด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร ถือเป็นการแสดงพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างในการพัฒนาตนเองในการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา การจะผลักดันและให้ความสำคัญในด้านเทคโนโลยีกับครูผู้สอน ผู้นำจึงต้องแสดงศักยภาพด้านเทคโนโลยี สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ เนตรชนก แก้วกรม (2565) กล่าวว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้ นั้น ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ที่ต้องการสร้างให้เกิด มีทีมงานคอยสนับสนุน และร่วมกันในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยอาศัยภาวะผู้นำดิจิทัลที่ผู้บริหารมีการดำเนินการพัฒนาบุคลากร การบูรณาการการเรียนรู้ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญทิรา วาตี (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ จำนวน 4 ตัวแปร ประกอบด้วย พฤติกรรมผู้บริหารการปฏิบัติงานของครู การรู้จักตนเองและพึ่งตนเองได้ของนักเรียน และสุขภาพกาย สุขภาพจิตของนักเรียน สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความเข้าใจด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง โดยจัดหาแหล่งสื่อออนไลน์และคลังแผนการสอนเพื่อใช้ในห้องเรียน นอกจากนี้ ควรมีการอบรมและติดตามการใช้งานเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ครูสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน
2. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำข้อมูลจากการประเมินกิจกรรมมาใช้ในการพัฒนากิจกรรมให้ตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียนแต่ละกลุ่มอย่างแท้จริง พัฒนาระบบคัดกรองนักเรียนให้แม่นยำ และจัดทำแผนดูแลเฉพาะบุคคล รวมถึงจัดให้มีระบบติดตามผลที่ต่อเนื่อง นอกจากนี้เปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษาในกลุ่ม เพื่อยกระดับคุณภาพร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดตาม ดูแล และวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถดูแลนักเรียนได้อย่างรวดเร็วและตรงจุด นอกจากนี้ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูมีโอกาสรเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี รวมทั้งส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครูและบุคลากรผ่านระบบออนไลน์ และควรจัดกิจกรรมอบรมหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับโรงเรียนอื่นในกลุ่ม 6 เพื่อร่วมกันพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ต่อเนื่องและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีในสถานศึกษา
2. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นายนพดล ธรรมใจอุดม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านอิงโค้ง อำเภอกงหรา จังหวัดพะเยา
2. นางสาวณทิพรดา ภูมิชัย รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารวิชาการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๒๔ อำเภอกัน จังหวัดพะเยา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ นนทมาลย์ อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 จำนวน 38 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6 จำนวน 29 ข้อ

3. คำตอบที่ได้รับผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวม เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นายณัฐชัย มาตา

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ของกลุ่มสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

☐ น้อยกว่า 2 ปี

☐ 2 - 5 ปี

☐ 5 - 10 ปี

☐ มากกว่า 11 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามความจริงเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์เชิงเทคโนโลยี						
1	ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ					
2	ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา					
3	ผู้บริหารมีการวางแผนและดำเนินงานโดยใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา					

ข้อ	ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
4	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้มี ความรู้ และความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยี					
5	ผู้บริหารมองเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีใน การปรับปรุงการเรียนการสอน					
6	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการส่งเสริมให้บุคลากรใช้ เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ					
ด้านความรู้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน						
7	ผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยและ สามารถนำมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนรู้					
8	ผู้บริหารนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการ					
9	ผู้บริหารนำแอปพลิเคชันหรือเกมมาใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน					
10	ผู้บริหารสามารถบูรณาการเทคโนโลยีในการออกแบบ การสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
11	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้คลังความรู้ออนไลน์และ เครื่องมือดิจิทัล เช่น DLTV, DLIT, Search Engine					
12	ผู้บริหารประสานงานและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม การเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยี					
13	ผู้บริหารสนับสนุนการพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยีของ ครูเพื่อปรับปรุงคุณภาพการสอน					
14	ผู้บริหารส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและ ประสานงานระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน					
ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผล และประเมินผล						
15	ผู้ปกครองและชุมชนเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา					
16	ผู้ปกครองและชุมชนส่งเสริมให้เด็กในชุมชนเข้ารับ การศึกษา					
17	ผู้ปกครองและชุมชนดูแลความสะอาดและความ					

ข้อ	ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ปลอดภัยของนักเรียน					
18	ผู้บริหารประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีที่ใช้ในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ					
19	ผู้บริหารนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาใช้ในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการในสถานศึกษา					
20	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการประเมินผลเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์					
21	ผู้บริหารสามารถปรับปรุงระบบการบริหารงานภายในสถานศึกษาจากผลการประเมินที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
22	ผู้บริหารตรวจสอบและประเมินผลการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง					
23	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้ในการบริหารจัดการเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น					
24	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยีสำหรับการประเมินผลและการจัดการเรียนรู้					
ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี						
25	ผู้บริหารสนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียมในสถานศึกษา					
26	ผู้บริหารสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสำหรับครูและนักเรียน					
27	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้เทคโนโลยีโดยไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร					
28	ผู้บริหารให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องตามกฎหมายให้กับครูและนักเรียน					
29	ผู้บริหารส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยของข้อมูลและการรักษาความเป็นส่วนตัว					
30	ผู้บริหารส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบในการบริหารงานและการจัดการเรียนรู้					

ข้อ	ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
31	ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะการสอนอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีจริยธรรม					
ด้านการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร						
32	ผู้บริหารส่งเสริมการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพของครูโดยใช้เทคโนโลยี					
33	ผู้บริหารเป็นต้นแบบในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารและการพัฒนางานอย่างมีประสิทธิภาพ					
34	ผู้บริหารบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล					
35	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและบริหารงานเป็นกิจวัตรประจำวัน					
36	ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีในการพัฒนางานวิชาการและการสอน					
37	ผู้บริหารสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา					
38	ผู้บริหารสนับสนุนการจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการเรียนการสอน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มสถานศึกษา
สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 6

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนตามความจริงเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	คุณภาพของผู้เรียนของสถานศึกษา	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล						
1	สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียน ทุกคน					
2	สถานศึกษามีการออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนครบทุกคน					
3	สถานศึกษามีการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์ เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน					
4	สถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง					
5	สถานศึกษามีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ					
6	สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่าง ถูกทาง					
7	สถานศึกษามีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา					
ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล						
8	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire)					
9	สถานศึกษามีการใช้ระเบียนสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน					
10	สถานศึกษามีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน					
11	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)					
12	สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มี					

ข้อที่	คุณภาพของผู้เรียนของสถานศึกษา	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
	ความสามารถพิเศษ					
ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน						
13	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสอนเสริมแก่นักเรียนทุกคน					
14	สถานศึกษามีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการแข่งขันในเวทีต่าง ๆ					
15	สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นักเรียน					
16	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำใน ระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับสถานศึกษา					
17	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียน ได้ พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง					
18	สถานศึกษามีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลัง การจัดกิจกรรมทุกครั้งและมีการประเมินผลการจัด กิจกรรมและจัดทำ รายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริม พัฒนานักเรียนของสถานศึกษา					
ด้านการป้องกันและแก้ไข						
19	สถานศึกษามีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่าง น้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
20	สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศและการ ตั้งครรภ์ในวัยเรียน					
21	สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่ กำหนด					
22	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริม ใ้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง					
23	สถานศึกษามีมาตรการพิจารณาโทษและการเสริมแรง พฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียนโดยคำนึงถึงความ					

ข้อที่	คุณภาพของผู้เรียนของสถานศึกษา	ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
	แตกต่างระหว่างบุคคล					
ด้านการส่งต่อ						
24	ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา					
25	ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว					
26	ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน					
27	สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก					
28	สถานศึกษามีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อรายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียนและประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ					
29	สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

บรรณานุกรม

- กรดา มลิล. (2564). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายัญมิ เขต 1. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 8(20), 29–42.
- กรมวิชาการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมสามัญศึกษา. (2544). การประกันคุณภาพการศึกษา. สำนักทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมสุขภาพจิต. (2551). สุขภาพจิตชุมชน. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2554). คู่มือครูที่ปรึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรมสุขภาพจิต.
- กรรณสพร ผ่องมาศ. (2561). การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตราด จันทบุรี และระยอง. กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). คู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2567, 20 มิถุนายน 2567). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 – 2580) ฉบับปรับปรุง. <https://www.bic.moe.go.th/index.php/about-us/policy-menu/2023-06-27-04-27-46>
- จันทร์ฉาย ไทยรัตน์. (2561). การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย.
- จิณณวัตร ประโคทัง. (2561). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จิรัฐ ธีรเบญจนา. (2558). โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ การจัดการนวัตกรรม และผลการดำเนินงานขององค์กร. 7(2), 45-56.
- จิราพัชร ไผ่ฉิมพันธ์. (2564). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น [ค.บ., มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. มหาสารคาม.
- จีระศักดิ์ ชุมภู. (2564). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตสุดถิ่นไทย จังหวัดเชียงราย.
- จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล. (2564). อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร [วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.,

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช]. สุโขทัย.

- ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2.
- ชลันธร ปานอ่ำ. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. 6(1), 23-34.
- ชัยญญาภัก ไยดี. (2561). การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. 8(1), 150-164.
<https://doi.org/10.14456/phdssj.2018.11>
- ชูวิทย์ สิงห์โท. (2556). ประสิทธิภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสังคหวัตถุ 4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25.
- ซอพี ราเชะ. (2560). ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอทุ่งยางแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 [วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา]. ยะลา.
- ณัฐธินัย รุ่งกลิ่นขจรกุล. (2559). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3.
- ธนกฤต พรหมนันท. (2559). รูปแบบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ธัญนิชา สุขวงศ์. (2564). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ.
- ธิดินัดดา สิงห์แก้ว. (2562). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วงจร PDCA: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน [วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่]. เชียงใหม่.
- นริศรา ปันบุญ. (2559). การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอชุมแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1.
- นิศาชล บำรุงภักดี. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสกลนคร [วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. สกลนคร.
- นิชากรณ์ เหล่าเขตกิจ. (2560). แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบึงหล่ม อำเภอลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร [การค้นคว้าอิสระ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร]. กำแพงเพชร.

ภักฎก้าแพงเพชร]. ก้าแพงเพชร.

เนตรชนก แก้วกรม. (2565). การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของ

ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3.

บรรจบ บุญจันทร์. (2554). โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาชั้น
พื้นฐาน [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น].

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9 ed.). สุวีริยาสาส์น.

ปรมาภรณ์ สนธิ. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของ
โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี.

ปิยะพร ป้อมเกษตร. (2559). การนำเสนอกลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้าง
คุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา [วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. เชียงใหม่.

บุญชูธรรมี พันธุ์วัฒน์. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้าน
การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่.

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก. (2546, 20 มิถุนายน 2567). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.

https://www.dcy.go.th/public/mainWeb/file_download/1638170189326-511345003.pdf

เพลินพิศ สิงห์คำ. (2560). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28.

ภักฎภัท ธนเรืองสุวรรณ. (2566). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย สหวิทยาเขตเวียงกาหลง [วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยพะเยา]. พะเยา.

ภาณุมาศ สุขไมตรี. (2557). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามทฤษฎีของผู้บริหาร ครู และ
กรรมการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1.

มัทนา วังนอมศักดิ์. (2561). ภาวะผู้นำทางการศึกษา: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. ภาควิชาการบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มุนาดียา วาบา. (2560). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารโรงเรียน
เอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราช
ภัฏยะลา].

รองรัตน์ ทองมาลา. (2558). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารและครู
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี.

รัชพล เทียงดี. (2563). การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 [วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏ

จำไพพรรณี]. จันทบุรี.

- รัศมี แสงชุ่ม. (2562). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2.
- วรรณภา จำเนียรพีช. (2564). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา [วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา]. อยุธยา.
- วรัญญา ทิวาวงษ์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับกระบวนการคิดสร้างสรรค์ในสถานศึกษาของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี.
- วสันต์ชัย สดคมขำ. (2563). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบูรณาการเทคโนโลยีและเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1.
- วีรวัฒน์ การุณวงษ์. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี [วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี]. ปทุมธานี.
- วีระ มีมาก. (2563). การศึกษาผลและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 [วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ]. กรุงเทพฯ.
- สมบุรณ์ สุขสำราญ. (2564). การบูรณาการภาวะผู้นำทางการศึกษา. 1(1), 39-40.
- สมพร เล็กจินดา. (2561). การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9 [วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม]. นครปฐม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). คู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2563, 20 มิถุนายน 2567). การขับเคลื่อนการให้บริการภาครัฐกิจและภาคประชาชนด้วยระบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ.
<https://www.opdc.go.th/content/Mjc4Nw>
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล. (2566, 20 มิถุนายน 2567). แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570. <https://cio.mhesi.go.th/node/4149>
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2563, 20 มิถุนายน 2567). รายงานผลการดำเนินงานระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.

<https://special.obec.in.th>

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2566, 20 มิถุนายน 2567). นโยบายระยะเร่งด่วน (*Quick Win*) ของกระทรวงศึกษาธิการ. <https://special.obec.go.th>

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2559). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของครู. 5(2), 1-15.

สุทิน ดาหอม. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา และการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนของครู กลุ่มสหวิทยาเขตหลักเมืองเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู [การศึกษาค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช]. สุโขทัย.

สุนันทา สมใจ. (2561). การบริหารสถานศึกษาด้วยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี [วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. กรุงเทพมหานคร.

สุพรรณิ ม่วงไหม. (2564). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 [วิทยานิพนธ์ ก.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์]. นครสวรรค์.

สุพรรณา ศรีม่วง. (2563). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนกลุ่มพุทธมณฑล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2. 4(2), 143-152.

<https://doi.org/10.14456/jra.2021.38>

สุวิทย์ ขาคัลยา. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พัทลุง เขต 2 [สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่]. หาดใหญ่.

อดิศักดิ์ ดงสิงห์. (2560). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1.

อดุลย์ วรรณะปะกะ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม [วิทยานิพนธ์ ก.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. สกลนคร.

อรสา กาโนรักษ์. (2566). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตภูกามยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา [วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาลัยพะเยา]. พะเยา.

อัจฉรา สอนโว. (2560). ประสิทธิภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสังคหวัตถุ 4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25.

- อัญทิรา วาตี. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา]. ชลบุรี.
- อัมภา ไทยจางค์ศิลป์. (2557). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และ คณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7.
- อาชีวะ ยีหะมะ. (2560). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายธารามิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1.
- อิทธิฤทธิ์ กลั่นเดช. (2560). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 [วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี]. ปทุมธานี.
- อุมาวดี วัฒนะนุกุล. (2560). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 จังหวัดยะลา [วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา]. ยะลา.
- เอกลักษณ์ อนันตะปุระ. (2565). รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์.
- ไอรดา นรสาร. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1.
- Duickert. (2016). *Digital Leadership: Erfolgreiches Führen in Zeiten der Digital Economy*. Haufe.
- K., F. M., & F., B. (2003). *The technology coordinator in K-12 school districts: The research development and validation of a technology leader's guide* [Doctoral dissertation, Kansas State University].
- Kozloski K. C. (2006). *Principal leadership for technology integration: A study of principal technology leadership* [Doctoral dissertation, Drexel University].
- Krejcie, & Morgan. (1970). Determining sample size for research activities (พิมพ์ครั้งที่ 30). <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Quidasol, G. D. A. (2020). School heads' technology leadership and its relationship with teachers' and learners' performance. 8(7), 12-22. <https://doi.org/10.21474/IJAR01/11258>
- Thannimalai, R., & Raman, A. (2018). Principals' Technology Leadership and Teachers'

Technology Integration in the 21st Century Classroom. *International Journal of Civil Engineering and Technology*, 9(2), 177-187.

<http://www.iaeme.com/IJCIET/issues.asp?JType=IJCIET&VType=9&IType=2>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ณัฏฐชัย มาตา
วัน เดือน ปี เกิด	26 สิงหาคม 2534
สถานที่เกิด	จังหวัดเชียงใหม่
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2558 ค.บ. (เทคโนโลยีการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, จังหวัดเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน	24/1 หมู่ 7 ต.ต้นเปา อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่

